

LIPANJ 2010.

6

Marija

ISSN 1331-1476

VJERSKI LIST ZA MARIJINE ŠTOVATELJE

Da, Marija je naša posrednica; upravo ona prikazuje svome božanskom Sinu sve naše molitve, naše suze, naše uzdisaje; baš ona pribavlja nam potrebne milosti za naše spasenje. Duh Sveti kaže nam da je Marija, između svih stvorenja, čudo veličine, čudo svetosti i čudo ljubavi.

Sv. Ivan Marija VIANNEY (†1859.)

Kao tople sunčane zrake

Na blagdan Presvetog Srca Isusova, 12. lipnja 2010., završava Svećenička godina. Nju je otvorio Benedikt XVI. uvjeren da je "u naše vrijeme kad je vjera u opasnosti da se ugasi poput zapuštena plamena, najvažnije u ovome svijetu uprisutniti Boga a ljudima otvoriti pristup Bogu", kako je istaknuo i 12. svibnja u Fatimi.

Uprisutnjenje Boga i otvaranje pristupa njemu temeljna je zadaća Crkve, a ujedno i glavno svećeničko poslanje. Svećenicima je, naime, Isus povjerio djelo spasenja ljudskog roda. Zato na blagdan Srca Isusova posebno molimo za njihovo posvećenje: da nam Bog dade dobrih i svetih svećenika, koji će gorjeti žarom njegove ljubavi i truditi se raditi sve više na njegovu slavu i spasenje duša. "Dobri svećenici su kao tople sunčane zrake, što ih dobri Bog šalje na zemlju, da duše prosvjetljuju, griju i vode do života vječnoga" (bl. Alojzije Štepinac). Svećenik je, naime, kao i sunce. Ono ne postoji radi sebe, nego radi drugih. Ni svećenik ne postaje netko radi sebe, nego radi drugih. Iz naroda je uzet da bi narodu služio.

I kao što sunce svojim zrakama obasjava zemlju i sve što je na njoj, tako i svećenik prosvjetljuje ljudske duše poučavajući ih Božjem zakonu i životu po Evandjelju, a još im više svojim životnim primjerom unosi svjetlo u život, da oni koji ga slušaju jasno mogu vidjeti istinu i nju slijediti. I kao što sunce iz sebe toplinu izgarava svojim toplim zrakama da grije čovjeka, zemlju i sve što je na njoj, tako i svećenik unosi žar u srca Kristovih vjernika, kako bi ih zagrijao i još više oduševio da ga velikodušnije i odanijeg srca slijede noseći svoj životni križ. I kao što sunčeva zraka svojim svjetlom čovjeku obasjava put da ne bi lutao po mraku, tako i svećenik vodi vjernički puk na putu prema nebeskoj domovini da bi dobro vidio kuda prolazi i kamo ide te dospije do svoga cilja.

Da bi povjereni mu vjernički put mogao voditi pravim putem, svećenik i sam treba biti čvrst i hrabar te put dobro poznavati. Nije to put njegovih osobnih hirova, nego sam Gospodin: "Ja sam put" (Iv 14,6), kako reče Isus. Tko njime ide neće zalutati, tko se njega drži neće se izgubiti. Zato nam je za svećenike potrebno još više moliti i nakon završetka Svećeničke godine. Kad bismo za njih molili koliko ih kritiziramo i ogovaramo, ne bismo li pred sobom imali svećenike po Božjem srcu i namisli, žive svece?!

UREDNIK

Najposjećenije svetište

Guadalupsko Gospino svetište u Meksiku najposjećenije je svetište u kršćanskom svijetu. Svake godine pohodi ga 13 milijuna hodočasnika.

Najnovija otkrića u dominikanskom samostanu u Chimalhuacánu omogućuju ponovno ispisivanje povijesti mnogih vidova španjolskoga misionarskog djela u Centru Amerika. Gospa Guadalupska "nije svojina osvajača bez obzira što je Guadalupe ime poznatoga španjolskoga svetišta iz 14. stoljeća ni urođenika, "indiosa", tvrdi stručnjak Fidel Gonzales. Guadalupe je najveći primjer "sjedinenja" naroda, jezika, tradicija. (MdD)

Potvrđena Gospina ukazanja

"Pravoslavni biskup Gizeha potvrđuje da se presveta Djevica ukazala na crkvi koja nosi njezino ime u Warraq El-Hadar u prvim satima petka 11. prosinca 2009. u 1 sat ujutro." To je službeno priopćenje Koptske Crkve. Warraq je jedno od kairskih predgrađa (Egipat), a preko 200 tisuća kršćana i muslimana svjedoci su tih ukazanja. Podsjećamo da je već 1968., 1983. i 1987. bilo ukazanja - danas službeno priznatih - u Zeitounu. (MdD)

Jubilej Saveza ljubavi

Priprava za 100. obljetnicu schönstattskog slavlja Saveza ljubavi započela je prošle godine Konferencijom 2014. i njezinom porukom, putovanjem simbolika Očeva oka po svijetu i brojnim pothvatima u različitim zemljama. Svake subote u 7,15 sati u Prasvetištu se slavi sv. misa, a od 13. ožujka spominje se i po jedna zemlja u kojoj je prisutan netko tko živi Savez ljubavi. Započelo je s Afganistanom, a 5. lipnja na red će doći Bosna i Hercegovina i 25. rujna Hrvatska. Tih subota u Prasvetištu će biti misa za spomenute zemlje. (PS)

Papina ruža za Gospu Fatimsku

Od 12. do 14. svibnja Benedikt XVI. boravio je u fatimskom svetištu u Portugalu. Čim je stigao, molio je pred Gospinim kipom i njoj posvetio vjernike, osobito svećenike, i na kraju darovao zlatnu ružu, kao znak zahvalnosti za divna djela koja je Svevišnji po Mariji učinio u srcima brojnih koji dolaze u to svetište. Ruža u središtu ima krunicu od zlata i školjke bisernice. Na vazi je grb Benedikta XVI. i nadnevak 12. svibnja. Zatim se susreo s intelektualcima i klerom tijekom Večernje, a 13. svibnja slavio je misu pred više od pola milijuna vjernika i posjetio je grobnice troje fatimskih vidjelica. Navečer se susreo s predstavnicima organizacija zaduženih za socijalni pastoral. (Z)

Ruža za malteško svetište

Po završetku misnog slavlja u Floriani na Malti, 18. travnja u znak potvrde pobožnosti malteškog naroda Gospi, Benedikt XVI. darovao je zlatnu ružu svetištu Gospe od Ta' Pinu na otoku Gozo, koje je slika stajala kraj oltara. Takve ruže pape blagoslovlju u korizmi, a u prošlosti su ih darivali kraljevima, kraljicama i vrsnijim katoličkim osobama u znak poštovanja i očinske ljubavi. Računaju da ih je tijekom posljednjeg tisućljeća darovano 180, od kojih 7 u posljednjem stoljeću. (Z)

Blagoslov bombardirane Gospe

Benedikt XVI. blagoslovio je 21. travnja u Vatikanu dio drvenoga kipa *Bombardirane Gospe* iz Nagasakija (Japan), koji je ostao nakon što ga je 9. kolovoza 1945. u katedrali u Urakami uništila atomska bomba. U Japan je donesen g. 1930. iz Italije, a trenutačno je na hodočašću mira u Španjolsku i USA te je prolazio preko Rima. Nadb. Nagasakija M. Takami s grupom hodočasnika pozdravio je Papu na završetku općeg primanja, nakon čega je on blagoslovio kip. (Z)

Vjernost Kristova, vjernost svećenikova

Pod tim geslom 30. travnja i 1. svibnja hodočastili su poljski svećenici u svetištu Gospe Jasnogorske u povodu Svećeničke godine. Sudjelovalo je tri tisuće svećenika i oko 50 biskupa na čelu s kardinalima C. Hummesom i S. Dziwiszom. Gospi su darovali knjigu s imenima oko tri tisuće svećenika ubijenih tijekom II. svjetskog rata i komunističke vladavine te posudu sa zemljom s mjesta pogibije i progona poljskih svećenika. (Z)

Dušobrižnik čileanske vlade

30. travnja novim duhovnikom Čileanske vlade imenovan je Luis

Ramirez, katolički svećenik i pripadnik schönstattskog pokreta. Riječ je o 73-godišnjaku, nekadašnjem provincijalu i članu uprave škole Brdo Tabor, San José de Chicureo i Pavla Apostola. (WS)

U duhu Konferencije 2014.

U schönstattskom prasetištu, 3. svibnja započelo je zborovanje stručnjaka iz više zemalja, koji svoja iskustva u pastoralu, organiziranju i ostalim područjima stavljaju u svrhu pripreme na 2014. Radi se o presađivanju poruke 2014. i hodočašću 18. listopada 2014. u Schönstatt i Rim te zajedničkim pripremama. (WS)

Treći mariološki skup

Od 6. do 8. svibnja u Vicenzi (Italija) je održan III. mariološki simpozij na temu: "I od toga časa uze je učenik k sebi" (Iv 19, 27). Tijekom tri dana stručnjaci su pokušali odgovoriti na pitanje žalosti i smrti koje oduvijek muči različite kulture i civilizacije. U kršćanskom religioznom iskustvu odgovor su pokušali naći, posebno u mucu i križu Kristovu, predavači A. Srna, F. G. Brambilla, S. Morra, A. Toniolo, S. M. Perella, L. Gambero, S. Maggiani, A. Valerio, L. Pinkus i C. Nosiglia. (MdD)

Uz ptujskogorski jubilej

U Gospinu svetištu na Ptujskoj Gori (Slovenija) 8. svibnja održan je VI. Međunarodni festival duhovne glazbe Marijafest, a 16. svibnja proslavljeno je uzdignuće svetišta na čast bazilike. U povodu 600. obljetnice svetišta i uzdignuća na čast bazilike, biskupi mariborske nadbiskupije uputili su pastirsko pismo u kojemu ističu kako su mnogi pripadnici naroda Srednje Europe hodočastili na "Brdo milosrđa" i podsjećaju na njegovo značenje u povijesti Crkve u Sloveniji kao i na povijesni značaj i status bazilika u Crkvi. (IKA)

Posveta svećenika Srcu Marijinu

Bezgrješna Majko, u ovome mjestu milosti, okupljeni po ljubavi tvoga Sina Isusa, Vrhovnoga i vječnog svećenika, mi se, sinovi u Sinu i njegovi svećenici, posvećujemo tvome majčinskom srcu, da vjerno izvršavamo volju Očevu.

Svjetski smo da bez Isusa ne možemo učiniti ništa dobra (usp. Iv 15, 5) i da 'ćemo samo po Njemu, s Njim i u Njemu' biti orude spasenja za svijet.

Zaručnice Duba Svetoga, isprosi nam neprocjenjivi dar preobraženja u Krista. Po istoj snazi Duba, koji je tebe, natkri-ljujući nad Tobom svoju sjenu, učinio Spasiteljvom majkom, pomози nam da se Krist, tvoj Sin, i u nama rodi. Da se tako Crkva može obnoviti po svetim svećenicima, preobraženima po milosti Onoga koji čini sve novo.

Majko milosrđa, tvoj nas je Sin pozvao da budemo poput Njega: svjetlo svijeta i sol zemlje (usp. Mt 5, 13-14).

Pomozi nam, svojim moćnim zagovorom, da nikad ne iznevjerimo ovaj uzvišen poziv, da ne popustimo svojim sebičnostima, laskanjima svijeta i utjecajima Zloga.

Zaštiti nas svojom čistoćom, očuvaj svojom poniznošću i zakrili svojom majčinskom ljubavlju, koja se odražava u toli-kim dušama tebi posvećenima koje su za nas postale istinske duhovne majke.

Majko Crkve, mi, svećenici, želimo biti pastiri koji ne pasu sami sebe, nego se darivaju Bogu za braću, nalazeći u tome svoju sreću. Ne samo riječima nego životom, želimo ponizno ponavljati, dan za danom, svoj odgovor "evo me".

Predvođeni tobom, želimo biti apostoli Božanskoga milosrđa, radosni što svakog dana slavimo svetu oltarsku žrtvu a onima koji to traže pružamo sakrament pomirenja.

Odujetnice i posrednice milosti, ti koja si posve uronjena u jedino opće Kristovo posredništvo, od Boga za nas izmoli srce potpuno obnovljeno, koje ljubi Boga svim svojim snagama a služi čovječanstvu kao što si ti činila.

Odujetnice i Posrednice milosti, ti koja si sva uronjena u jedino posredovanje sveopće Crkve, zazovi od Boga, za nas, srce potpuno obnovljeno, koje ljubi Boga svim svojim snagama i služi ponizno kao što si činila ti.

Ponovi Gospodinu svoju djelotvornu riječ: "Vina nemaju" (Iv 2,3), da Otac i Sin ponovno izliju na nas, kao u novom izljevu, Duba Svetoga.

Pun divljenja i zabvalnosti za tvoju neprekidnu nazočnost među nama, u ime svih svećenika, i ja želim uzviknuti: "Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega" (Lk 1, 43).

Majko naša oduvijek, ne umori nas se "pobadati", tješiti, podržavati. Dodi nam u pomoć i oslobodi nas od svake opasnosti koja nam prijete. Ovim činom povjere i posvete, želimo te na način najdublji i korijenit, zauvijek i u potpunosti, u našoj ljudskoj i svećeničkoj opstojnosti. Nek tvoja nazočnost učini da procujeta pustinja naših samoća i zablista sunce nad našim tamama, vrati mir nakon oluje, kako bi svaki čovjek vidio spasenje Gospodinovo, koji nosi ime i lice Isusovo, odraženo u našim srcima, zauvijek ujedinenjima s tvojim. Amen.

(U Fatimi, 12. svibnja 2010.)

BENEDIKT XVI.

Molitva Gospi

Gospe naša
i Majko svih muškaraca i žena
evo me kao dijete
koje dolazi u pohod svojoj Majci
i to čini u društvu mnoštva braće i sestara.
Kao nasljednik Petrov,
kojemu bijaše povjereno poslanje
da predsjedava u služenju ljubavi
u Crkvi Kristovoj
i utvrđuje sve u vjeri i ljubavi,
želim predstaviti tvome Bezgrešnom Srcu
radosti i nade kao i poteškoće i trpljenja
svakoga od ovih tvojih sinova i kćeri
koji se nalaze u Irijskoj dolini
ili nas prate izdaleka.

(U kapeli ukazanja u Fatimi, 12. svibnja 2010.)

BENEDIKT XVI.

U punu zajedništvu srdaca

Obraćajući se jednom okupljenu mnoštvu, Gospodin je izgovorio potresne riječi nad svojim gradom Jeruzaleмом koje su bile svjedok nevjere i nesnalaženja pripadnika Božjeg naroda pred znakovima vremena: *Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste* (Mt 23, 37). Zato je i njegovo spasenjsko i objaviteljsko djelovanje bilo usmjereno prema tome da napokon prikupi svoj narod kao kvočka piliće, što će, kasnije, sv. Ivan shvatiti i korjenitije da se odnosi ne samo na Židove, nego i sve ostale narode, kad se prisjeća kako je veliki svećenik Kajfa rekao da je bolje da jedan čovjek umre za narod, negoli da čitav narod propadne: *To ne reče sam od sebe, nego kao veliki svećenik one godine prorokova da Isus ima umrijeti za narod; ali ne samo za narod nego i zato da raspršene sinove Božje skupi u jedno* (Iv 11, 51-52). A njegovo djelo bilo je pashalno otajstvo uskrsnuća, uzašašća i slanja Duha Svetoga Crkvi.

KVOČKA I PILIĆI

Unutar njegova pashalnog otajstva Majka Marija ima posebnu ulogu, što je potvrđeno Gospodinovom izričitom

voljom u trenutku kad izgovara oporuku s križa. Stoga se može reći da je nakon njegova uskrsnuća Marija odgovorno prihvatila svoju dužnost, a to bi se moglo razumjeti i u suglasju okupljanja naroda Božjega. Ako je sam Bog htio okupiti sve ljude kao kvočka piliće, onda je Marija, osjenjena Duhom Svetim, bila prvo Božje dijete koje je došlo pod potpunu zaštitu Trojstva. Ali je isto tako ostala na zemlji među vjernima da ih onda i kao majka štiti, pa je bdjela nad njima i štitila ih skutom svoje haljine kao što kvočka bdije nad svojim malima. Marija je živjela u Jeruzalemu kao majka što okuplja djecu novog naroda Božjega i štiti ih svojom snagom kao piliće. Ona koja ima svu jasnoću vjere i prisutnost Duha, bila im je i dalje simbol, nakon što su i sami primili Duha Božjega da naviještaju, nakon što ih je isti Duh uveo u svu istinu. Ona je rodila Sina koji je staroj Zmiji stao na glavu, da više ne može ujedati sinove Božje. Ali je ta ista Zmija, stari Zmaj, još uvijek bio moćan mahati repom i bjesomučno pokušavati nauditi onima koje dohvati od njezina potomstva. Zato je Marija bila istinska Majka prve kršćanske zajednice, koja je pratila i hrabrila svoju djecu i djecu Božju u naviještanju Božje riječi i širenju Božjega kraljevstva među ljudima.

Premda je na zemlji, ona zasigurno već promatra nebesa otvorena i svoga Sina kako sjedi s desne Očeve. No ostala je na zemlji još neko vrijeme jer je njezinu majčinskom krilu Bog povjerio da bude uzor one Kvočke koja će u hodu kroz povijest i vrijeme štiti one Božje piliće, djecu Božju koja su izišla iz krsnog studenca čista i nevinna, ali pradi toga i

DVA SJEDINJENA SRCA

Zauzet Marijin život na zemlji nakon uskrснуća Gospodinova i duhovskog događaja na dan Pedesetnice bio je stoga svjedočanstvo sjedinjenosti dvaju srdaca koja su se ljubila takvom ljubavlju kakve nije bilo na zemlji. Srcem je ušla u otajstvo trojstvene ljubavi koja nije bila samodostatan krug zatvoren među svetom Trojicom, nego magnetska sila ljubavi koja je privlačila sva ljudska srca, od kojih je prvo bilo Srce bezgrešne Djevice i Majke Gospodinove. Snagom jedinstva u ljubavi, Marija je posjedovala savršen unutarnji mir, bez trunka neizvjesnosti, a s iznimnom duhovnom pokretačkom snagom koja smjera nebeskim ciljevima. Ona je promatrala, spoznavala i doživljavala život sasvim jasno, a Božju prisutnost neposrednom, tako živom, izvan svih ljudskih nedoumica, čime je bila istinska zaštita i vjerodostojan putokaz. Samo kao Majka ljubavi, koja je pila sa samog Izvora ljubavi, mogla je ispuniti povjerenje joj poslanje, te je njezina prisutnost u Crkvi i nakon silaska Duha Svetoga na apostole bila značajna i dragocjena. Crkva je bila jedna obitelj, točnije Očeva obitelj, u kojoj je ona bila Majka, kao što je bila Majka Sina Božjega. Naučiti kako biti sjedinjen u ljubavi s Kristom Gospodinom, sukladno onome što je on tražio od svojih apostola, mogao je svaki vjernik koji je promatrao Mariju, savršeno srcem sjedinjenu s njime u ljubavi. S apostolskom zajednicom u kojoj je Marija bila uzor budućeg ostvarenja, Jeruzalem je napokon postao Novi Jeruzalem, mjesto božanske prisutnosti i sigurne zaštite svim vjernicima, kojem je Marija udahnula dušu Nazaretske obitelji.

Ivan BODROŽIĆ

nezaštićena. Zato im je trebala majčinska skrb one koja ih je mogla nositi u svome naručju, pratiti vjerom i molitvom, dajući primjer kako se nasljeduje Krista Gospodina. Njezino je bilo ponuditi im u prvom i presudnom trenutku čist, čvrst i siguran život vjere u svijetu, dok stari Zmaj ne bude konačno onemoćan u svima i svakom pojedinom, čime će mu biti konačno satrta glava petom svakog potomka Crkve, koji se mogao ujedno nazvati i njezinim sinom, po uzoru na ono što je napravio Krist Gospodin.

Pohiti biti dobra vijest

(BDM - PDV - BDV)

Tib dana usta Marija i pobiti u gorje, u grad Judin. Ude u Zabarijinu kuću i pozdravi Elizabetu. Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duba Svetoga i povika iz svega glasa: „Blagoslovljena ti među ženama...” ... Tada Marija reče: „Veliča duša moja Gospodina, klikće dub moj...!” (usp. Lk 1, 39-46).

STAVIMO SE PRED ZRCALO

Zadnjeg dana Gospina svibnja *slavimo Pobođenje bl. Djevice Marije*, blagdan pun radosti, dobrih vibracija i izvrsne pouke. Pogledajmo samo taj niz glagola u klicanju: *Marija: pobiti..., ude..., pozdravi...; Elizabeta: začu..., zaigra od radosti..., napuni se Duba..., povika..., blagoslovi; Marija: veliča..., klikće...*

Stavimo pred to zrcalo “nazorovskoga sunčanog ditiramba”, nabujale “ode radosti” svoje živote, svoja posjećivanja i susrete, kad jedni drugima idemo na rodendane i imendane, vjenčanja i krstike, ili u “obične” svagdanje posjete. “Hitimo” li pritom u pravilu ili se nevoljko “vučemo”? “Ulazimo” li uistinu jedni drugima - u kuće i u srca, *po-zdravimo* li se doista ili možda *za-bolimo* jedni druge...? Jesmo li još uopće sposobni i spremni jedni druge *za-čuti* porred tolikih akustičnih uređaja koji su nas, poput zvučnih kulisa, jedne od drugih odvojili? Otkako smo se oboru-

žali mobitelima, zavaravamo se umišljanjem da smo komunikativniji, posuđujemo model one stare uzrečice: *Stavi prst u more, pa si povezan s cijelim svijetom!* i govorimo ili barem mislimo: *Stavi mobitel na (ili u) uho, pa si povezan s čitavim svijetom!* A zapravo se čini kao da smo stavili prst u uho i ne čujemo više ni svoje najbliže, nikoga... Baš prema psalmistovoj riječi: *“Oči imaju a ne gledaju - i ne vide, uho imaju a ne slušaju - i ne čuju!”* Ponekad se čini, prosti Bože, da nas ti pusti mobiteli pretvaraju doslovno u - mobilnu telad!

TROSTRUKO PITANJE

Toma Kempenac, čije je djelo *Nasljeduj Krista* odgajalo naraštaje kršćana, napisao je i riječi koje bi se, s evandeoskog zrenika, mogle osporavati: *“Koliko god sam puta otišao k drugima, uvijek sam se manji vratio!”* Ta tvrdnja kršćanski je prihvatljiva tek u određenom filozofsko-asketskom smislu, kako je Kempenac valjda i mislio. Ali, provjerimo malo, obogaćuju li nas naši susreti ili nas umanjuju? Zapravo, *su-srećemo* li se više uopće? Riječ “susret” dolazi od korijena biti “su-sretan”, tj. doslovno znači biti sretan s drugim i u drugome! Drukčije čovjek i ne može biti uistinu sretan.

Valjalo bi se, nadalje, pitati: I kad doista hitamo jedni drugima, treperimo li od nestrpljenja da zavrijedimo „muštuluk“ dobrih i iznimno dobrih vijesti ili nestrpljivo žurimo jedni drugima „na kavicu“ željni podijeliti i prokomentirati loše i iznimno loše vijesti: oni se posvađali, oni se rastavljaju, oni se potukli, onome otkriven rak...

Sokratu dohitao prijatelj, očito goreći od nestrpljenja da mu prenese što se na trgu o njemu govori. Mudrac ga dobro poznavao pa ga zaustavi i upita:

- Je li vijest koju mi nosiš dobra?
- Pa, baš i nije!
- A je li istinita?“
- Ne vjerujem!
- A mogu li živjeti da je i ne čujem?
- Dapače!

Sokrat odlučno zaključio:

- Onda mi ništa ne govori!

Ne čini li vam se, da bismo trebali učiti od Sokrata? I, napokon, iznad svega se upitati: gdje smo to zagubili radost, znademo li uopće još *zaigrati, kliknati, veličati*... Ili nam je sve to postalo stran i nepoznat govor? Jesmo li podlegli zaradi novinarskih bolesnih mjera prema kojima je „samo loša vijest - dobra“? Uostalom, ne uređuju novine jedino urednici i reporteri, nego ponajviše čitatelji, prema zakonu ponude i potražnje!

ZNADEMO LI SE RADOVATI

Kad je slavna generacija "Hajduka" g. 1971. osvojila prvenstvo bivše države nakon odlučujuće pobjede u Novom Sadu, Split je, kako on to već zna, "poludija" u masovnu dočeku svojih *bilih* na Rivi, u beogradskom športskom listu *Tempo* pojavila se fotoreportaža pod naslovom: "Umeju da se raduju!"

Znademo li se danas radovati? Mi kršćani, baštinci Evandjelja koje je Radosna vijest? Osobito mi kršćani u Hrvatskoj, a navodno nas je čak 88%! Gdje nam je ta radost? Zašto smo pretvorili Hrvatsku u zemlju bez osmijeha, u meridijan pesimizma i domovinu svakidašnjih jadikovki? Nije li čak i "u onom strašnu času" Domovinskog rata na našim licima, makar oblivenim suzama i krvlju postrapanim, bilo više radosti i nade?

Možda ćete odgovoriti, sa srpskom pjesnikinjom: "Sve je mnogo lepše dotle dok se čeka...", da je nada uvijek veća i ljepša od ostvarenja. Ako je, kako netko reče, čak i "svaki brak jedno razočaranje", kako onda ne bi bila svaka država?

Nedavno preminuli hrvatski pjesnik Boris Maruna, koji 30 godina nije smio priviriti u Domovinu, kad se napokon vratio u slobodnu i samostalnu Hrvatsku, objavio je zbirku znakovita naslova kojim apostrofira upravo Hrvatsku: "*Bilo je lakše voljeti te izdaleka!*"

Pokazuje li se to, možda, da smo i svoju državu znali voljeti samo dok je nismo imali, dok smo uzdisali s Kranjčevićem:

*Ja domovinu imam, tek u srcu je nosim,
i brda joj i dol.*

*Gdje raj da ovaj prostrem, uzalud svijet
prosim, i gutam svoju bol.*

Čini se da smo za domovinom čeznuli kao nekoć Izraelci za Obećanom zemljom, a sada se u njoj razočarali. Ako je tako, a čini se da jest: zašto? Krije li se odgovor, možda, u pjesmi *Hrvatska* Drage Ivaniševića, koja me nadahnula i u meni odjeknula parafrazom u kojoj je Domovina zamijenjena Crkvom, a to i jesu srodni pojmovi i paralelne vrijednosti:

HRVATSKA

Ni brda nisu,

ni doline, ni rijeke, ni more,

ni oblaci nisu,

ni kiša, ni snijeg nije

moja Hrvatska...

Jer Hrvatska nije zemlja, kamen, voda,

Hrvatska je riječ koju naučih od majke

i ono u riječi mnogo dublje od riječi;

i ono dublje s Hrvatskom me veže,

s Hrvatskom Hrvata,

s patnjama njenim,

sa smijehom i nadom,

s ljudima me veže,

te ja kao Hrvat brat sam sviju ljudi.

I kud god idem sa mnom je Hrvatska

CRKVA

Ni zvonici nisu,

ni kriptе, ni kapele, ni katedrale,

ni oblaci tamjana nisu

ni procesija, ni obred nije

moja Crkva...

Jer Crkva nije Vatikan, institucija, zgrada,

Crkva je od Boga riječ i djelo

i vječna Riječ koja za me postа tijelo;

i po Riječi-Kristu s Crkvom sam srastao,

s Crkvom zajednicom kršćana,

s patnjama Glave i Tijela,

u radosti i nadi Evandjelja,

s ljudima za ljude,

te ja kao kršćanin brat sam sviju ljudi.

I kud god idem sa mnom je Crkva!

U vremenu kad je čuveni „porez na

dobanu vrijednost“ (PDV), pojačan

zbog „recesije“ postao dodatno omražen

i prozvan haračem, svima nam je dodatno

potrebno prenositi i širiti dobre

vijesti. Pa i više od toga: potrebno je -

poput Marije (BDM) biti dobra vijest

(BDV)!

Stanko JERČIĆ

Utjeho žalosnih

Zašto je i suvremen čovjek - čovjek Isusovih vremena - usprkos Radosnoj vijesti (i kad ju je primio) potreban, Marijo, tvoje utjehe? Najviše se plašim malodušnosti i klonulih osjećaja. Ima mnogo trenutaka u kojima si, Marijo, od svih biblijskih osoba i

članova Crkve najjača spona s Isusom Radosnim. To je onaj Isus koji se ističe uspjehom Spasiteljske pobude. Nije svaka žalost ispričnica grijeha; tko je uopće istraživao kako radi savjest u žalosti? Ali u utjesi

opet smo svoji i možemo misliti na budućnost. Teško onom tko je jobovski neutješan, tko se ne može sjetiti

mjera koje je poduzeo Bog da nas tješi njegova, naša Majka. Čemu se nadamo mi mačem probodena srca kao Srce tvoje? Kako se raspao mač koji je rinut u tebe? Srcem osvjtljujući Krista, a umom u Bibliji ti si

postala put za sabiranje snaga kojima je odoljeti zlu. Je li nesreća što se dojmī kao nesreća, ti rješavaš uputom na Providnost. A tko se zna mo-

litvom, pjesmom i razmišljanjem prigriliti tvojim majčinskim prsima, bude sretan što je u stanju živjeti kao dijete.

Miljenko MAJETIĆ

Trud se isplatio

Marija je odlučila ići na sva moguća hodočašća u domovini i po svijetu. Htjela je pohoditi tolika Gospina svetišta, kako bi izmolila da se njezin suprug vrati sakramentalnom životu nakon toliko godina braka. Štedjela je zato svaki mogući novčić da bi imala za troškove puta. Obišla je tako Lurd i Fatimu, sva imalo poznatija hrvatska Marijanska svetišta i Međugorje. Bila je u svakome od njih, i to po nekoliko puta. Nije odustajala od hodočašćenja, iako godinama nije bilo nikakvih rezultata. Uspirkos tome, znala je govoriti: „Ja kad umrem, ne trebaju mi nikakve karmine na kojima se potroše toliki novci. Radije ću ih trošiti na hodočašća, na kojima ću po marijanskim svetištima moliti za mnogo toga, osobito za obraćenje.“

Usljedi svega toga, Marija se razboljela. Morala je operirati koljeno. Malo nakon toga organiziralo se i hodočašće u Međugorje. Budući da je još uvijek bila na štakama, i pored savjeta mnogih da nije pametno da ide na tako naporan put, ona je ipak išla. Kao da nije bilo dovoljno što je prošla naporan i dug put, odlučila je pohoditi i Brdo ukazanja te se popeti, od postaje do postaje križnog puta, na Križevac. Htjela je baš sve ili ništa. Istina, s velikim naporom sve je to prošla, ali bijaše sretna i zadovoljna što je svoj zavjet izvršila. Prošla je otada i koja godina. Marijina ustrajna molitva i žarka želja bile su od Neba nagrađene: nakon toliko godina, njezin suprug se - ispovje-

dio. U Gospinoj crkvi Marija je, sva sretna, zajedno s njim proslavila 45. godišnjicu braka. Njezin dugogodišnji trud i molitva urodili su plodom. Bila je jutarnja, rana misa, zornica. Ne obazirući se tko će sve čuti, Marija je, sva ushićena, sa suzama radosnicama govorila: „Moj muž se ispovjedio nakon 45 godina! Ljudi, moj se muž ispovjedio nakon 45 godina! Toliko sam sretna da bih mogla vikati na sva usta, da cijeli svijet čuje. Nisu moja hodočašća bila uzaludna. Gospa je uslišala moje molitve. Velik je Bog! Veću radost nisam mogla doživjeti.“

Nedjeljka ANDRIĆ-NOVINC

„Sveto je ime njegovo...“

(Lk 1, 49)

Nakon početnih stihova hvalospjeva *Veliča* u kojima Marija slavi Boga zbog velikih djela koja joj je učinio (usp. Lk 1, 46-49a) slijedi usklik: *Sveto je ime njegovo* (Lk 1, 49b). Stručnjaci u tim riječima uglavnom prepoznaju odjek iz dvaju starozavjetnih tekstova. Prvi je stih iz Psalma 111:

„*On posla spasenje svom narodu, Savez svoj postavi zauvijek: sveto je i časno ime njegovo!*“ (Ps 111,9), a drugi se odnosi na jedan odlomak iz proroka Izaije:

„*Jer ovako govori Višnji i Uzvišeni, koji vječno stoluje i ime mu je Sveti:*

„*U prebivalištu visokom i svetom stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim, da oživim dub smjernih, da oživim srca skrušenih*“ (Iz 57, 15).

VEZA S PETOKNJIŽJEM

Međutim, uz navedene retke iz *Proroka* i *Psalama* (usp. Lk 24, 44), ne možemo a da u Marijinu hvalospjevu koji slavi Božje sveto ime ne uočimo poveznicu i s još važnijim, štoviše temeljnim, dijelom hebrejske biblije tj. s *Petoknjižjem* ili *Mojstjevim zakonom*. Postoji, naime, niz tekstova u Petoknjižju u kojima se

uz Boga i njegov narod veže pridjev svetosti. Sadržajno je to na poseban način izraženo u *Levitskom zakoniku*. To je treća knjiga Petoknjižja koji slijedi nakon opisa izlaska Izraelaca iz egipatskog ropstva te ima za cilj organizirati oslobođeni narod u službi čistoće i svetosti.

U tu svrhu Levitski zakonik donosi niz obrednih i inih propisa kojima se čuva svetost Izraela. Kako se ta svetost očituje? U Levitskom zakoniku u tom smislu prevladava ideja izdvojenosti. Izlaskom iz Egipta Izrael je 'izdvojen' od ostalih naroda te služi i pripada jedino Bogu (Lev 25, 55). Stoga, nakon oslobođenja iz ropstva i sklapanja saveza s Bogom Izrael više ne može živjeti onako kao je živio u Egiptu, niti se smije povoditi za načinom života drugih naroda koje će naći u zemlji u koju ulazi, jer su njihovi običaji pred Bogom „odvratni“ (usp. Lev 18, 30). Mjerilo ponašanja oslobođena naroda nisu, dakle, drugi narodi nego Bog koji ga je oslobodio i dao mu Zakon po kojem se treba ponašati. A budući da je taj Bog svet, takav treba biti i njegov narod. Ta ideja provlači se kroz čitav Levitski zakonik u kojemu kao svojevrsan pripjev odzvanjaju riječi: „Budite sveti jer sam ja svet“ (usp. Lev 11, 44-45; 19,2; 20,26; 21,8).

ISUSOVA PORUKA JE ISTA

Tu istu poruku svetosti Isus je u evanđelju posebno izrazio na dva mjesta. Najprije u sklopu Govora na gori riječima „*Budite dakle savršeni kao što je savršen otac vaš nebeski!*“ (Mt 5,48) slično kao i Levitski zakonik utemeljuje svetost (savršenost) svojih učenika u savršenosti Očevoj. I to Isus govori upravo u suglasju navođenja sastojaka po kojima se njegovi sljedbenici trebaju razlikovati od pogana (usp. Mt 5,47).

Drugi put Isus o svetosti govori u suglasju molitve. „*Sveti se ime tvoje*“ (Mt 6,9; Lk 11,2) prva je prošnja iz molitve „Očenaša“ koju je naučio svoje učenike. Tako se i tu sav životni odnos čovjeka prema Bogu utemeljuje u njegovoj svetosti.

I upravo tu valja primijetiti jednu bitnu razlikovnu nijansu u odnosu na riječi koje u svom hvalospjevu izgovara Marija. Dok Isus svoje učenike uči da *mole* „sveti se ime tvoje“, Marija već kaže „sveto je ime njegovo“. Razlika između ta dva izričaja svakako se ne sastoji u svetosti Božjeg imena kao takva. Božje ime samo je po sebi sveto, ili kako stoji u navedenom tekstu proroka Izaije, „Ime mu je Sveti“ (Iz 57,15). Stoga ostaje samo druga mogućnost, a ta se tiče stanja osobe koja govori pred Bogom. Isus je učio svoje učenike da se u molitvi obraćaju nebeskom Ocu riječima „Sveti se ime tvoje“ iz istog razloga zbog kojega im upućuje i riječi „Budite savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski“. Naime, svetost i savršenost u odnosu prema Ocu u životu učenika još nije ostvarena. Učenici tek trebaju biti ono na što su pozvani i za to se trebaju truditi i moliti.

NEŠTO VEĆ OSTVARENO

No, s Marijom je drukčije. Ona o svetosti Božjeg imena u svom životu govori u potvrdnu obliku. U njoj je Bog već učinio velika djela te je svetost u njezinu životu već ostvarena. Prema tome, izgovarajući riječi „Sveto je ime njegovo“ Marija ne govori samo o Bogu, nego i samu sebe predstavlja kao dovršeni lik Crkve svete i bez mane (usp. Ef 5, 27), koja je potpuno sjedinjena sa svojim Gospodinom.

U tom smislu Marijina svetost nosi u sebi i onu već spomenutu starozavjetnu ideju izdvojenosti. Ona je u odnosu na druge ljude posebna, jednako kao i Izrael u odnosu na druge narode. A ta posebnost počiva upravo u tome što mjerilo njezina života nisu drugi ljudi i njihovi ‘običaji’ nego Bog i njegova Riječ.

No, usto treba napomenuti još nešto. Premda je Marijin odnos prema Bogu izražen riječima „Sveto je Ime njegovo“ jedinstven, upravo one u njezinu hvalospjevu označuju prijelaz s osobne na opću razinu, te preostali, veći, dio teksta govori o Božjoj dobroti prema svim ljudima. Velika djela koja je Bog učinio Mariji ne tiču se samo nje same nego i čitava naroda kojemu Bog rođenjem Isusa Krista dolazi u pohod. Govoreći o svetosti Božjoj, ona doziva u pamet poziv upućen svima. Svojim „Veliča“ Marija osobno iskustvo susreta s Bogom ne zadržava u sferi privatnosti, nego plod toga susreta očituje svemu svijetu i svim naraštajima. Zato svoju pjesmu nastavlja riječima: „*Od koljena do koljena dobrotu je njegova nad onima što se njega boje*“ (Lk 1,50).

Domagoj RUNJE

Bogorodica u djelima Germana Carigradskoga

German Carigradski poznati je bogoslovac istočnog kršćanstva koji je u svojim djelima razradio bogoslovne postavke o ulozi Majke Isusove u djelu spasenja.

Njegova razmišljanja i zaključivanja naišla su na veliki odjek tijekom stoljećâ, pa i u najnovije vrijeme. Njegovi spisi citirani su u znanstvenim proukama o Gospi, u pravorijecima o Bezgrešnom začeću i Marijinu uznesenju, te u saborskom tekstu o bl. Djevici Mariji u otajstvu Krista i Crkve.

German je živio i djelovao u vrijeme slikoborstva, koje su bizantski vladari vodili protiv prekomjerna štovanja svetih slika i ikona. Kao carigradski patrijarh branio je štovanje svetih slika u pučkoj pobožnosti. Pri tome je upozoravao da štovanje koje se iskazuje onima koje te slike predstavljaju ne smije prijeći u idolopoklonstvo.

U POHVALU PRESVETE BOGORODICE

German je rođen u carskom gradu Carigradu iako se sa sigurnošću ne može utvrditi koje godine. Životopisci je stavljaju u prilično velik vremenski razmak, između g. 631. i 649. Nakon opće naobrazbe u rodnom gradu završio je bogoslovski studij. Kao svećenik dušobrižnički je djelovao u katedrali sv. Sofije. Izabran i posvećen za biskupa (g. 705.), deset godina

upravljao je biskupijom u Cizicu. Zatim je g. 715. izabran za carigradskog patrijarha, kad je preuzeo duhovno vodstvo Carigradske Crkve. Zbog neustrašive obrane svetih slika car ga je g. 730. prisilio da dade ostavku u vodstvu carigradske patrijaršije. Nekoliko godina kasnije (g. 733.) završio je svoj ovozemaljski život.

U pohvalu presvete Bogorodice German je sastavio divne propovijedi i pohvale. U prigodi svetkovanja Gospih blagdana mudro je i zanosno tumačio Božjem narodu Marijinu ulogu u djelu spasenja. Tako su nam ostale sačuvane njegove homilije o Marijinu prikazivanju u hramu, o Navještenju, o Preminuću i o čudesnom oslobođenju Carigrada od arapske opsade (g. 718.). Raskošan u slikovitu i kičenu govoru o svetosti i veličini Majke Božje, bio je točan i precizan u oblikovanju bogoslovnih postavki. Iz njegovih djela očituje se široko i duboko poznavanje predaje i nauka svetih otaca i crkvenih pisaca.

SVA SVETA I VAZDA DJEVICA

Germanovi govori protkani su ljubavlju i divljenjem spram veličine i svetosti Majke Božje. U skladu s predajom istočne Crkve, posebno se posvetio odlikama i naslovima Bogorodice (Theotokos), vazda Djevice (Aeiparthenos) i sve svete (Panagia). O tim naslovima napisao je divne stranice u kojima neumorno uzvisuje Marijinu ulogu i povlastice koje je primila od Boga. Njegov vjernički odnos prema Bogorodici može se dobro vidjeti u homiliji o Marijinu prikazanju u hramu. Prema apokrifnim spisima, Marija je u nejakoj dobi dovedena u hram u Jeruzalemu da se posveti Gospodinu. Taj događaj povod je Germanu da joj se obrati zanosnim riječima hvale i pohvale:

“Zdravo, ti koja si prijestolje Božje, pri-nose božanski, sjajna ljepoto, bisere izabrani, sveopće pomirenje, nebo koje proglašava slavu Božju, istoče koji rada svijetlo koje ne poznaje zalaza...

Zdravo, Marijo, milosti puna, svetija od svetaca, uzvišenija od nebeskog svoda, slavnija od kerubina, časnija od serafina, viša od svega stvorenja, svojim slavnim prikazanjem ti nam donosiš grančicu masline oslobođenja od sveopćega dubovnog potopa; golubice koja nam donosiš radosnu vijest o luci spasenja... posudo zlatna koja sadrži slatkoću naših duša, tj. Krista, krub naš nebeski.”

Kroz pjesnički ritam zanosna govora u usporedbama izbija na vidjelo duboka vjera koja je resila carigradskog patrijarha Germana kad je razglabao istine o otajstvu Majke Djevice. Bogomajčinstvo je temelj i korijen izvanredne Marijine svetosti. Budući da je prijestolje Božje, kuća slave, zlatna posuda u kojoj je

pohranjen Krist naša nebeska hrana, Marija je puna milosti i stvorenje svetije od svih svetih.

Učinci i posljedice Marijina bogomajčinstva prelaze granice same njezine osobe. Oni nisu jedino zbog nje same. Ta jedinstvena Marijina odlika djeluje u svim kćerima i sinovima ljudskim, radi kojih je sam Bog postao njezinim Sinom. Zbog toga presveta Bogorodica pruža ljudskom rodu “grančicu oslobađajuće masline”, donosi svima “radosnu vijest o luci spasenja”.

Po Djevici iz Nazareta Bog se učinio vidljivim u našem svijetu, postao je prvim čovjekom, savršena slika Božja. U Kristu, Božjem i Marijinu Sinu, jer je Sin Božji i Sin čovječji, otkrivamo Božju sliku, sliku onoga Boga koji je i čovjeka stvorio na svoju “sliku i sličnost”. Na žalost se na tu sliku Božju navukao talog prašine grijeha i propusta, tako da je bilo gotovo nemoguće prepoznati Božju sliku u liku ljudskog stvorenja. Ponovnim Božjim zahvatom, utjelovljenjem Sina Božjega po Duhu Svetom od Marije Djevice, Bog čini da njegova slika postane vidljiva i prepoznatljiva u sinovima i kćerima ljudskim. Svojim rođenjem od Djevice, činjenicom da je postao čovjekom, posebno pak svojom dragovoljnom smrću na križu i nadasve svojim slavnim uskrsnućem od mrtvih, Krist je obnovio Božju sliku i sličnost u svakome ljudskom stvorenju. Naravno da je u tom poslu, u ponovnoj uspostavi Božje slike u čovjeku, Isusova Majka odigrala jedinstvenu i nezamjenjivu ulogu. A i ta uloga Božji je dar, dar njegove ljubavi prema čovjeku stvorenu na Božju sliku i priliku.

dar-ko

Hvaljen, ali i osporavan pjesnik

Ove godine je 155. godišnjica rođenja svećenika *Jovana Hranilovića*, hrvatskog književnika, novinara i kritičara. Dok je uređivao *Obzor* i *Vijenac* na prijelazu iz 19. u 20. st., najoštrije je polemizirao s modernistima i njihovim idejama o apsolutnoj slobodi umjetnika i čovjeka koji se ne bi trebao sputavati moralnim načelima. Protiv takvih pogubnih ideja ustajao je do kraja svoga svećeničkog života zalažući se za onu književnost koja bi bila bliska narodu i oslonjena na hrvatske tradicijske književne vrijednosti.

ČUVALA TE SVETA BOŽJA MATI

J. Hranilović rođen je 18. prosinca 1855. u Kričkama kraj Drniša od oca Nikole, ilirskoga pjesnika i majke Sidonije pl. Stručić, podrijetlom iz Križevaca. Pučku školu završava u žumberačkim Sošicama i u Križevcima. Gimnaziju, a zatim i prvu godinu bogoslovije, završio je kao zagrebački grkokatolički sjemeništarač, a ostatak bogoslovije kao bečki stipendist. Nakon završena bogoslovlja zareden je za svećenika, a iste, g. 1878., slavio je svoju Mladu misu u prvostolnoj crkvi u Križevcima gdje je bio biskupov tajnik koji ga kasnije postavi za župnika u Sošicama. Ondje se zadržao 10-ak godina. Zatim ga biskup Ilija Hranilović pozva u

Križevce na dužnost ravnatelja biskupske pisarne otkuda se već iste godine vrati u staru župu. Krajem 80-ih premješten je među rusinske grkokatolike u Bačkoj gdje je ubrzo postavljen za bačko-srijemskog vicearhidakona, a zatim izabran i za predsjednika duhovnog stola križevačke biskupije. Umro je g. 1924. u Novom Sadu.

MAJKO BOŽJA SVETA, NADO NEVOLJNIKA

Jedni su Hranilovića proglašavali ponajboljim pjesnikom 90-tih godina 19. st. (Petraović), dok su mu drugi osporavali umjetničku, a napose, kritičarsku vrijednost (Matoš). Bio je član mnogih hrvatskih kulturnih ustanova.

Prve pjesničke radove objavljuje Hranilović 70-ih godina u *Bunjevačkoj i šokačkoj vili* i u *Vijencu*. Mnogo je objavljivao u *Hrvatskoj vili*, *Hrvatskoj lipi* i *Balkanu*, u almanasima *Hrvatski dom* i *Hrvatska*, u listovima *Svjetlo*, *Pozorište*, *Hrvatska prosvjeta*, *Dom i svijet*, *Javor*, *Glas MH*, *Obzor* te u kalendaru *Danici*. Napisao je i nekoliko osrednjih pripovjedaka te mnoštvo rasprava, članaka i ocjena o hrvatskoj književnosti. Tiskano mu je nekoliko zbirki pjesama, *Žumberačke elegije* (1886.), *Pjesme svakidanke* (1890.) te *Izabrane pjesme* (1893.) od kojih je prva najuspjelija. Odupirao se klonuću, a Gospa i stvaralački rad bili su mu utjeha:

“Klone li nam u nevolji nada,
Poviju l' se na nebu oblaci,
Jedna miso na te, Gospe sveta,
I nebeski ogriju nas traci;
Kano teret da padne sa grudi,
Nova nada u srcu se budi.”
(Molitva Gospi)

POD ZASTAVOM S TVOJOM SLIKOM SVETOM

Hranilović je bio sljedbenik deskriptivne kritike 19. st. koja umjetničko djelo nije promatrala kao cjelinu, nego kao skup jezičnih osobina. Iako mu je kritičarsko pero nerijetko bilo izvrgnuto žestokim napadima, ustrajao je u borbi protiv pogubnih ideja modernista u umjetnosti, a posebno protiv rastakanja rodoljubnog osjećanja pa moli Gospu za pomoć

*“...Kako l' ne bi prijearne sirene
Hrvatskog mi roda prevarile,
Da pod plaštom prividne slobode
Dobro srdce demon mu probode.*

*To te mole tisuće Hrvata
Što svagdance krunicu ti mole...”*
(Molitva Gospi)

Međutim, Hranilović je uvijek vjerovao u sklad istine, ljepote i dobrote u svakome umjetničkom djelu koje će u onom uzburkanu povijesnom vremenu služiti praktičnim, narodnim, a ne pojedinačnim interesima jer “...onaj, koji ne poštuje kulturne tradicionalne vrednote, taj se zapravo, odriče biti svoga naroda, odriče se njegove kulture.” (M. Ujević: “Jovan Hranilović”, Zagreb, 1934.)

Hranilović nije prihvaćao čovjeka kao mjeru svih stvari jer bi ga takve ideje vodile u moralni relativizam i nihilizam:

*“Oj, i sada, kada demon crni
Blistavo je navuklo odijelo,
Kako l' bi se bijedno čovječanstvo
Krivim bljeskom zvonkih riječi smelo,
Da što više upropasti ljudi, -
Majko Božja! U pomoć nam budi!”*
(Molitva Gospi)

Darijo MARKOVIĆ

Neumorno je tješio i napačeni hrvatski puk Njezinim likom:

*“Umuknuo vapaj nevolje i bijede,
A u oku suza utješnica sjaje;
I kud odjek, zvona na tu zemlju pada,
Utoljuje bolja, ožvljuje nada.”*
(Zdrava Maria!)

Progovarao je istinskim pjesničkim glasom slikajući isječke svakodnevnog života priprostog puka suosjećajući s njihovim patnjama. Prevodio je Lamartinea, Lonnellowa, Shakespearea, Hugona, Moora i dr.

Je li ljubav žrtva?

Godine 1994. slavili smo Godinu obitelji. U jeku njezina slavlja našla sam se jednom zgodom u društvu dvojice svećenika koji su se prepirali oko pitanja je li ljubav žrtva ili nije. Stariji je dosljedno i uporno tvrdio kako nema ljubavi bez žrtve, a mlađi se nije dao zbuniti ni poljuljati u svom uvjerenju da ljubav nije žrtva. I za nedavnom susreta rekao mi je da nema onoga tko će ga uvjeriti da ljubav nije žrtva.

IZMEĐU DVIJE VATRE

U toj raspravi našla sam se između dvije vatre. Dobro mi je znana mnogo puta ponavljana činjenica da nema ljubavi bez žrtve i da je ljubav žrtva. Ipak sam se priklonila mišljenju mlađeg svećenika koje je bilo ljepše, izazovnije i za mene prihvatljivije. I što nakon svega toga ja mogu reći?

Uvažavam mišljenja obadvojice svećenika. Ljubav i žrtva za mene su dva različita pojma. Za ljubav je potrebno dvoje. Čak i u našem hrvatskom jeziku prvi glas, odnosno slovo u riječi ljubav ima dva znaka - "LJ". Iz ljubavi se rađa troje.

Žrtva je nešto sasvim drugo. Za razliku od ljubavi koja rađa troje, žrtva izgara ono jedno kad je jadno i kad

požrtvovno pokušava izgorjeti za ljubav. Kad je dvoje potrebno pretvoriti u jedno, onda ne pomaže matematika nego žrtva. Ona je ta koja zapali sebičnost i svaki višak drugog *ja* koji ne dopušta da se u ljubavi bude jedno. Riječ *žrtva* počinje posljednjim glasom, slovom abecede - *ž*, a je li prvo ili posljednje slovo, odnosno glas *abecede ljubavi* ovisi o stavu, je li ljubav žrtva ili nije.

IMA LI U LJUBAVI ŽRTVE

Voditelj Obiteljskog savjetovališta nekim bračnim parovima u njihovim problematičnim životnim slučajevima pripisuje nedostatak smisla za žrtvu u međusobnom životu. Međutim, ja kažem malo drukčije: uistinu treba zavoljeti osobu koja izgara za ljubav i pomoći joj da u ljubavi ne bude žrtva. U ljubavi, naime, nema žrtve. Žrtve su tamo gdje nema ljubavi. Ljubav koja daje nije žrtva same sebe, ljubav koja daje jest milosrđe. Kada ljubav ne naiđe na ljubav, ona ne rađa život nego postaje žrtva: žrtva zloće, neprihvaćanja, nerazumijevanja, neprepoznavanja... Žrtva je plod neuzvratačne ljubavi. Abortus ili pobačaj jest nedostatak zrele ljubavi, a njegove su žrtve i dijete, i otac, i majka i počinitelji. Slično se može reći i za rat da je pomanjkanje ljubavi, a žrtve su i gubitnici i dobitnici. Mržnja je razapinjanje ljubavi koja prašta i kad umire. Ljubav je pobjeda smrti, pobjeda križa. Ona je vječna i neuništiva kada, odvalivši kamen s

groba, treći dan uskrсне. Ljubav nije žrtva kad si zavoljen i kada voliš i život, i ljubav i stvoritelja. Ljubav je žrtva kada si nesavršen u davanju, dijeljenju, opraštanju. Ljubav je žrtva kad mrziš što si zavoljen.

Ljubav nije žrtva kad si sretno zavoljen, radostan i po ljubavi oslobođen. Ljubav nije žrtva kad si milosrdan. Ljubav pobjeđuje žrtvu kad je zavoli. S ljubavlju žrtva nestaje i postaje milosrđe.

Tko još nakon ovakva razmišljanja može reći da je ljubav žrtva? Ako još uvijek ima onih koji tako misle,

onda im želim da zavole žrtvu ljubavi, pogotovo ako žive u braku ili obitelji. Kada zavoliš žrtvu, ona se u ljubavi žrtvuje i izgara plamenom milosrđa.

OSMIŠLJAVANJE TRPLJENJA

Svake korizme kao vjernici rado obavljamo pobožnost Križnoga puta, a u korizmene dane gotovo da i nema propovijedi u kojoj se ne bi spominjali križ i žrtva. Dobro je stalno imati na umu i jedno i drugo, ne zato da bismo po tome bili prepoznatljivi, nego da ne zaboravimo da je Krist Onaj koji je bio razapet na križu i svojom ljubavlju pobijedio i žrtvu i smrt, jer On je sama Dobrota, Ljubav i Milosrđe.

Ljubav nije žrtva, nego milosrđe! Ljubav nije žrtva ni kad trpi. Kad trpljenje osmisli i s ljubavlju ga prihvati, ono dobije još jedan glas, slovo ispred, kao i smisao - s i postaje *strpljenje*. U društvu sa strpljenjem, ljubav dobiva na vremenu. Da zavoli žrtvu. U plamenu ljubavi izgara i osmišljena žrtva. Prah kojim svećenik na Pepelnicu, prvi dan korizme, posipa naše glave poziv je na obraćenje i vjerovanje Evandelju. On je i znak da smo iz praha stvoreni i da ćemo se u prah vratiti. A ljubav? Kada izgori žrtva u plamenu ljubavi, pored njezina pepela gori još jedino ljubav. Od Ljubavi smo stvoreni, po Njoj smo spašeni, po Njoj smo pozvani u vječni život.

Nek vaša ljubav ne bude žrtva, a vaša žrtva nek bude ljubav!

Danijela DE MICHELI VITTURI

6. lipnja navršava se 400 godina od utemeljenja Sestara od Pohodaenja, koje je osnovao sv. Franjo Saleški zajedno sa sv. Ivanom Franciskom Frémiot de Chantal. To stablo proširilo je svoje grane iz Savoje po Europi, Americi, Africi i Aziji. Trenutačno u svijetu imaju 161 samostan, od kojih 103 u Europi, 51 u Americi, 5 u Africi i 2 u Aziji.

BOŽJE NADAHNUĆE

Dok je jednom bio u razmatranju, ženevski biskup Franjo Saleški našao se u iznenadnu zanosu za vrijeme kojega mu je bilo pokazano da će osnovati zajednicu redovnica, koju je simboliziralo veliko stablo što je svoje grane pustilo diljem čitavoga svijeta. To se viđenje i ostvarilo na blagdan Presv. Trojstva, 6. lipnja 1610. u Annecyju (Francuska), kad je osnovao Red Pohodaenja Marijina, koji je definirao “najmanjim, posljednjim, sličnim nekom siromašnu netaknutu golubinjaku čistih golubica koje imaju jedinu brigu razmatrati zakon Gospodnji, ostajući skrivene u udubini stijene”. Sestre su, dakle, pozvane molitvom i svetošću života služiti obnovi Crkve i spasenju bližnjega. Zato im nije važno koliko ih ima nego jesu li ono što od njih očekuje Bog i Crkva u vremenu u kojemu žive.

KARAKTERISTIKE ZAJEDNICE

Život Sestara od Pohodaenja temelji se na opsluživanju pravila sv. Augustina s konstitucijama, a redovnička je ustanova papinskog prava. Potpuno je kontemplativna načina života,

iako se neki samostani bave izvanjskim apostolskim radom kao odgojem i socijalnom djelatnošću. Nemaju generalne ni provincijalne uprave, ali su, poradi solidarnosti, udruženi u federaciju. Karakterizira ih skrivenost, poniznost i jednostavnost u zajedničkom životu, kao u čistoj nazaretskoj sredini u kojoj je sve bilo podređeno jedino Bogu; odsutnost teških strogošti za otvaranje vrata također i nemoćnima i bolesnima, “odlučne da postanu kćeri molitve tako unutarnje da budu nađene dostojne klanjati se Bogu u duhu i istini; duboka poniznost prema Bogu i velika ljubaznost prema bližnjemu” (usp. Konstitucije Reda). Jer, kako reče sv. I. de Chantal, “duh Pohodaenja duh je ljubaznosti; treba ga sačuvati pod svaku cijenu, jer ondje gdje se na takvu duhu ne bi radilo... ne bi bilo više Pohodaenja”.

POD GOSPINOM ZAŠTITOM

Novu sestarsku družbu povjerio je sv. F. Saleški Gospinoj zaštiti, želeći da njegove duhovne kćeri posebno časte otajstvo *Pohodenja bl. Djevice Marije* rođakinji Elizabeti. Noseći u sebi Sina Božjega, Nazaretska Djeвица postala je nositeljicom spasenja. Svojim redovničkim životom i svojom molitvom, sestre od Pohodenja sjedinjuju se s Majkom Gospodinovom da bi braći i sestrama na duhovan način donosile Krista Spasitelja i puštale da se kroz njih vidi radost i ljupkost srca koje Bog dariva onima koji idu s njime.

“Ova je Družba utemeljena duhovno na brdu Kalvariji, za služenje Isusu rasko-
me” (sv. F. Saleški, Konstitucije XXXIII), koji zove na sudjelovanje u svome otajstvu otkupljenja ljudskog roda. Sestre od Pohodenja svih vremena, narodâ i jezika gledaju u Onoga koji je na križ bio pribijen i kopljem na njemu proboden te s

toga mističnog vrhunca grle čitav svijet u ljubavi Krista umirućega, stojeći kraj Djevice Majke koja, nepokretna na Kalvariji, ne prestaje pohoditi srca ljudi da ih privuče božanskom Otkupitelju.

NAZOČNOST MEĐU HRVATIMA

Od 1. rujna 1947. sestre od Pohodenja nazočne su i među Hrvatima. Na poziv biskupa Josipa Lacha i nadb. Alizija Stepinca, koji je u to doba bio u zatvoru, došle su u Zagreb preuzeti skrb o *Kući Božje providnosti* i crkvu *Corpus Domini*. U teškim uvjetima, u oduzetoj Kući Božje providnosti kraj crkve utemeljile su svoj samostan, u kojemu danas živi sedam zavjetovanih sestara i dvije kandidatice. U crkvi je, kraj samostana, jedinoj u Zagrebu, Presveto izloženo tijekom čitavog dana na vječno klanjanje. Prvo je klanjanje započeo bl. Alojzije Stepinac na prvi petak, 1. listopada 1943., a želja njegova i njegovih nasljednika bila je da se u tu crkvu okupljaju zagrebački vjernici i klanjaju se Isusu, zahvaljuju mu i daju zadovoljštinu te mole njegovo milosrđe. Tako život sestara, preko neprekidne molitve, žrtvovanja sebe i hvale Bogu, postaje vrelom apostolske plodnosti i blagoslova za Crkvu i čitav svijet.

Na blagdan sv. F. Saleškoga, 24. siječnja 2010., fra Zvezdan Linić otvorio je u crkvi Corpus Domini jubilejsku godinu 400. obljetnice osnutka Sestara od Pohodenja Marijina, koja će trajati do 13. prosinca 2010., dana preminuća sv. Ivane F. de Chantal. Kamenko JOLIĆ

Skup koji će Lika pamtiti

U organizaciji Hrvatskog mariološkog instituta KBF-a (HMI) Sveučilišta u Zagreba, a pod pokroviteljstvom župe Oštarije i općine Josipdol, u Oštarijama kraj Ogulina održan je 30. travnja i 1. svibnja znanstveni skup *o štovanju bl. Djevice Marije na području Gospićko-senjske-biskupije*. Povod su bile 550. obljetnica bule pape Pija II. o oprostima oštarskom svetištu i 10. obljetnica uspostave Gospićko-senjske biskupije, pa je i dvoranu u kojoj se skup držao resio lik oštarske Gospe od Čudesa, a ulaz izložba o biskupijskim središtima kroz povijest na području današnje Gospićko-senjske biskupije Blaženke Ljubović. Nakon dviju marijanskih pjesama članova KUD-a Gradine iz Modruša i folklorne skupine iz župe Tounj nazočne su pozdravili predsjednik HMI sisački biskup Vlado Košić, načelnik općine Josipdol Zlatko Mihaljević i gospićko-senjski biskup Mile Bogović, a zatim je rad otvorio tajnik HMI fra Petar Lubina.

OD OKOLNOSTI DO OBIČAJA

Na početku skupa, nazočne je trebalo uvesti u sredinu i vrijeme koji su obrađivani. U prvom predavanju Milan Kruhek ocrtao je tako društveno-političke okolnosti na frankopanskom prostoru, a biskup Mile Bogović crkvene prilike u Krbavskoj biskupiji u doba nastanka oštarskog svetišta. Zorislav Horvat osvijetlio je prvotnu arhitekturu

crkve Gospe od Čudesa, a Ivan Tironi povijest naselja i gradnju Gospine crkve u njemu. Fra Petar Lubina prikazao je oštarsku crkvu kao Gospino svetište, a Marija Mirković teološko značenje Kipa Gospe od Čudesa i njegovo podrijetlo. Dario Tokić iznio je biblijsku poruku oltara Gospe od Čudesa, Željko Blagus dogmatski je raščlanio oproste u buli pape Pija II., a mons. Tomislav Šporčić ocrtao je ulogu nadb. Josipa Pavličića u novijoj povijesti svetišta. Fra Draženko Tomić predstavio je marijanske kapele i crkve u Gospićko-senjskoj biskupiji, a Manda Svirac Marijinu nazočnost u običajima oštarskog kraja.

LIČKE MARIJANSKE OSOBITOSTI

U popodnevnom dijelu rada prvo predavanje imao je nadb. Ivan Devčić o svetištu Gospe od Krasna, njegovim povijesnim korijenima, duhovnim i današnjim vidovima. Željko Kuten pred-

stavio je crkvu u Trošmariji kao svetište Gospe od Utjehe, a B. Ljubović štovanje Gospe Snježne u Krivom Putu. Sanja Vulić iznijela je rezultate istraživanja o marijanskim blagdanskim pučkim imenima u oštarsko-modruškoj udolini, a fra Petar Runje o nekim značajkama štovanju bl. Djevice Marije u srednjovjekovnoj Lici. Mons. Milan Šimunović predstavio je osobitosti ličkih Gospinih svetišta u Oštarijama i Krasnu u sklopu hrvatskih marijanskim svetišta, a Nikola Vranješ marijansku pobožnost u sveukupnoj pobožnosti katolika goransko-ličkog kraja.

Rad simpozija prvog dana završio je večernjim misnim slavljem u svetištu Gospe od Čudesa. Predvodio ga je biskup V. Košić u suslavlju 17 svećenika, a pjevale su i svirale s. Cecilija Pleša i s. Imakulata Malinka. Nakon mise u dvorani je prikazan film *Stella maris Sjevernog Jadrana* o Gospinu štovanju na istarskom i kvarnerskom području, u što je uveo i film predstavio producent Alojz Prosoli.

LIČKI VELIKANI DUHA

U prvom predavanju drugoga dana skupa fra Gabrijel Jurišić predstavio je sl. Božjega fra Antu Tomičića i mučenike s područja gopičko-senjske biskupije s njihovom pobožnošću Gospi, a ostali predavači pozabavili su se marijanskim štovanjem u djelima nekih velikana toga podneblja. O marijanskoj pobožnosti Frana Vrinjanina (+1854.) govorio je tako fra Emanuel Hoško, o Šimi Starčeviću (+1859.) i Marijinim vlastitostima i marijanskom štovanju u njegovim katehetskim spisima Marko Medved i o Mariji u njegov-

im homilijama fra Bruno Pezo. O marijanskom štovanju u djelima promicatelja liturgijske obnove Dragutina Kukulja (+1945.) izlagala je Veronika Reljac, a u posljednjem predavanju Vitomir Belaj o nekim pretkršćanskim marijanskim korijenima u Lici.

Rad je zaključio biskup Bogović zahvalom predavačima na trudu, a upravitelju svetišta o. Ivanu Podgorelcu, načelniku općine Josipdol Z. Mihaljeviću i tajniku HMI fra P. Lubini na svemu uloženu oko organizacije.

ZAHVALNICA I PONOS

Oštarski znanstveni skup završio je misnim slavljem u svetištu Gospe od Čudesa, a predvodio ga je biskup M. Bogović okružen 15-oricom suslavitelja. Sve je započelo iz dvorišta stare škole gdje su se održavala predavanja svečanom procesijom na čelu s križem i ministrantima, u kojoj je sudjelovalo više od stotinu članova KUD-ova iz Modruša, Ogulina, Oštarija, Zagorja i Tounja u narodnim nošnjama. Oni su za misnog slavlja u prepunoj crkvi pjevali dijelove mise kao i starinske te domaće marijanske pjesme, a po završetku ispred crkve izveli prigodni program s plesovima i pjesmama. Ljubazni domaćini, očito zadovoljni sa skupom i ponosni da se među njima držao, ponudili su svim nazočnima zakusku s pićem. Bio je to pravi marijanski kongres ogulinsko-modruškog kraja koji će dugo pamtili cijela Lika. Teško će, naime, koje malo mjesto doživjeti da se u njemu nađu trojica biskupa i više od 20 stručnjaka s različitih područja znanosti, i to svi s akademskim titulima.

P. LUBINA

Kako si mogla?

Tako je počela:

- Kako si mogla? Kako te nije strah? Kako se ne plašiš da je ne ubiju, da je ne ukradu, da je ne prodaju...? Zar ne čitaš novine? Zar ne vidiš što se sve u svijetu događa?!

Bilo je to u trenutku kad sam čula vijest da je u nekim dijelovima svijeta zahladilo, da je veoma niska temperatura, da je led u nekim krajevima okovao zemlju. Brojne prometne nezgode blokirale su promet pa se savjetuje ne ići na put, ako je ikako moguće. Na takvu vijest, koja me izbacila iz mira, došla je moja mati sa svojim prigovorom:

- Ma kako si je ti mogla pustiti?!

Upleo se i moj Romeo među nas dvije, pa stao nadolijevati ulje na vatru:

- Da se mene pitalo, ja je ne bih bio pustio! Ne, ja joj ne bih bio dopustio da ide, ali tko mene za što pita?!

Taman posla, da se što bez njega u našoj kući dogodi, tako i to putovanje. Maloj izraslo perje, raširila krila, vrijeme je da prhne iz gnijezda, a kud bi ljepše doli na hodočašće s časnom sestrom koja joj u školi predaje vjeronauk. Ide čitav razred, zar da ne ide ona? Da je kaznimo? Zašto? Ta dobra je učenica, putovanje novčano ne stoji mnogo, zašto ne bi išla?! Složili smo se u tome ja i Romeo. A što se on sada uortačio s mojom majkom, to je druga priča. Kad su njih dvoje protiv mene, tu su izvrstan par, vrlo dobro se slažu! Inače,

udara svatko svoje. Ona, "Što nisi gledala za koga ćeš se udati?!", a on u kriznim situacijama - "Ista si mati!" Sada pušu oboje u isti rog: "Kako te nije strah?! Kako si je mogla pustiti?! Vidiš što se sve u današnjemu svijetu događa! Kakvo je nevjeme zahvatilo Europu! A i bez nevremena toliko toga!"

Ne odgovaram ni jednome ni na jedno, a u sebi se samo izjedam. Plašim se. Moje je to dijete. Tà ja sam je rodila. Pustila sam je na to hodočašće s najboljom namjerom. Volim je. Tko je mogao računati da će se vrijeme odjednom tako okrenuti?

- Ja po noći ne mogu spavati od brige!
- mati ne popušta, nego uporno jadikuje tjerajući svoje.

Romeo je gori od nje. Svojim upadica-ma kao da je potiče da još žešće nabraja što se sve može dogoditi. Crne misli sve me jače stiskaju. Konopci straha okružuju me.

Odjedanput se pred nama pojavljuje Emanuela i križa se:

- Ja vas nikako ne razumijem!

Makinalno se križamo. Ona se ljuti:

- Što to činite? Križate se kao kokoši! Mašete kandžama! Kao da tjerate muhe! Ovako se križa: Dotiče se čelo, zatim prsa i ramena uz riječi: U ime Oca, i Sina i Duha Svetoga. To je Isusov znak koji oslobađa od grijeha, smrti i zloga. Dok činimo znak križa, na nas silazi božanski život Presvetog Trojstva...

Polako smo se i mi prekrizili za njom.

- Sada preporučimo nebeskoj Majci i svetim anđelima, da budu s našom sestrom i svima mladima zajedno s časnom sestrom u autobusu koji su na putu.

Oni više nisu sami u današnjem danu.

Čitavo je nebo s njima.

Veliko olakšanje dolazi iz Emanuelinih riječi, poput plime.

- Kako ti to sve znaš? - pita baka.
- Kako idem na vjeronauk. Mi ga imamo i u školi i u župi! - odgovara Emanuela čudeći se kako mi ne znamo tako jednostavne stvari koje se tiču naše vjere i vjerničkoga življenja.

Eto ponovno teme za naše prepucavanje. Ja prva bockam, kako me nije imao tko naučiti i gledam pritom svoju majku u oči. Ona se na to samo smije:

- Ni ti nisi naučila Emanuela! A nisi se ni ti, zete, u tome baš pokazao!

Romeo se izvlači govoreći da je to ženski posao i tako bi potrajalo do sutra da se mala Emanuela ponovno nije stavila među nas.

- E, sad ćete lijepo za kaznu izmoliti kronicu!

- Za kaznu?

- Da, za kaznu!

- Ma kakvu kaznu?! Kakva mi je molitva kazna?! To je za mene radost! Daj ovo, ja predvodim! - komentira Romeo.

Uzimlje kronicu u ruke. U tom trenutku zazvoni mobitel. Mala se upravo javlja s puta. Stigli su sretno na svoje odredište. Putovanje je prošlo u najboljem redu. Dobro je bilo, svi su dobro. I baka je na to odahnula:

- Hvala Bogu!

- Baš tako! Dobro je! - rekao je Romeo.

- Eto kako sam je mogla pustiti! Uz pomoć Neba sve se može! Stavila sam je u ruke Božje s uvjerenjem da Bog neće dopustiti da se od njega izgubi. On svojih nikad ne napušta, nego ih štiti i brani, bez obzira što će im toliko puta pripustiti i ono što im nije drago! Zato sam i spavala mirne savjesti.

R. T.

Službenik riječi Božje

Svetkovinom Srca Isusova, kojom završava Svećenička godina, Crkva slavi spomen Božje ljubavi prema ljudima. U biblijskom smislu riječi, srce predstavlja središte ljudske osobe, čovjekova bića. Na križu dok je Isus visio, njegov bok bio je proboden, što je u vjerničkoj pobožnosti tijekom stoljećâ preraslo u probodeno Isusovo srce, simbol Božje ljubavi prema čovjeku.

BOG JE LJUBAV

Čitavo Sveto pismo svjedoči nam da je Bog ljubav, na poseban način apostol Ivan: „*Tko ne ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav. U ovom se očitova ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga jedinorodenoga posla u svijet da živimo po njemu. U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego - on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za grijebe naše... I mi smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj. Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu*“ (1 Iv 4, 8-10. 16). Bog, koji je u sebi sama ljubav i dobrota, svoju nam je ljubav na najizvrsniji način pokazao u muci, smrti i uskrснуću svoga Sina.

No, nije samo u tome očitovana Božja ljubav. Sve što čini, Bog čini iz ljubavi. Postanak i postojanje svijeta i čovjeka plod su Božje stvarateljske ljubavi. Na poseban način u ovom razmišljanju

želimo istaknuti Božju objavu kao čin Božje ljubavi. „*I tako ovom objavom nevidljivi Bog u bujici svoje ljubavi zapodijeva razgovor s ljudima kao s prijateljima i s njima druguje da ih pozove u zajedništvo sa sobom i da ih u nj pri-grli*“ (Dei verbum, 2).

Svaki čovjek rado razgovara sa svojim prijateljima, s njima se druži i provodi vrijeme. To je znak da se ljudi vole i da im je stalo do dragih osoba. Tako i Bog čovjeku pokazuje svoju ljubav razgovarajući s njime, upućujući mu svoju riječ koja je riječ života i spasenja jer Bog ljubi čovjeka, stalo mu je do njega i njegove sreće. Cilj je objave zajedništvo čovjeka i Boga u ljubavi, odnosno spasenje. Sama je, dakle, objava čin Božje ljubavi, koji smjera vječnom zajedništvu čovjeka s Bogom u ljubavi. Tako se ljubav Božja pokazuje kao izvor, nositelj i cilj ljudske povijesti.

BOG SE I DANAS OBJAVLJUJE

Božja objava dolazi do ljudi preko Svetog pisma i Predaje. Bog tako i danas govori ljudima, zapodijeva s njima prijateljski razgovor, nudi im svoju riječ života. Predaja potječe od samoga Gospodina, koji onda preko svojih apostola, nadahnutih i osposobljenih po Duhu Svetom, nastavlja objavljivati svoju istinu. Apostoli stoga, „*predajući ono što su i sami primili, opominju vjernike da drže predaje koje su naučili ili iz govora ili iz poslanice i da se bore za vjeru koja im je jednom predana. A ono što su apostoli predali obubvaća sve što koristi za svet život Božjeg naroda i za rast njegove vjere. I tako Crkva u svom naučavanju, životu i bogoštoujlu postojano održava i*

svim naraštajima prenosi sve što ona jest, sve što vjeruje“ (Dei verbum, 8).

UČITELJ NARODA BOŽJEGA

U našem razmišljanju o svećeničkoj osobi želimo ovdje istaknuti jednu od važnih svećenikovih uloga: naučavanje. Po toj službi svećenik predaje vjernicima polog vjere koji je i sam primio. Tako je njegov *”prvenstveni zadatak... da svima naviještaju Božje Evanđelje da bi tako ... utemeljivali i umnažali Božji narod. Spasonosnom se naime riječju pobuđuje vjera u srcu onih koji ne vjeruju, a u srcu se vjernika brani... Prezbiteri dakle duguju da sa svima dijele istinu Evanđelja koju u Gospodinu posjeduju“* (Presbyterorum ordinis, 4). Drugim riječima, svećenik je dužan naučavati riječ Božju jer se Bog danas ljudima objavljuje po njegovu propovijedanju. To svoje temeljno poslanje svećenik ispunja primjernim životom, propovijedanjem i navještajem Kristova otajstva, kršćanskom katehe-

zom i tumačenjem nauka Crkve te tumačenjem problema svoga vremena u Kristovu svjetlu (usp. Presbyterorum ordinis, 4).

VJERA JE ZAPRAVO ŽIVOT

Kad u obredu ređenja dakonu predaje Evanđelje, biskup govori: *„Primi Kristovo Evanđelje kojemu si postao navjestitelj. Nastoj vjerovati što pročitaš, učiti što uzvjeruješ, živjeti što učiš!“* Svaki navjestitelj Božje Riječi čuo je te riječi od biskupa na svom ređenju. Uočavamo iz njih da su vjera, čitanje, učenje i život neraskidivo povezani. Riječi koje naviješta, svećenik mora najprije s vjerom prihvatiti u svom srcu i truditi se po njima živjeti. Nitko ne može dati ono što nema. Ni svećenik ne može nekome uspješno predati polog vjere, ako ga najprije on sam nema, ako prije nije sam uvjeren u ono što propovijeda i ako to sam ne nastoji živjeti. Papa Pavao VI. lijepo je to sažeo u riječima kako *„suvremeni čovjek radi-je sluša svjedoke negoli učitelje i ako sluša učitelje, čini to jer su svjedoci“*. Sv. Ante Padovanski, veliki navjestitelj Božje Riječi, u jednoj svojoj propovijedi reče da je *„riječ živa kad život govori. Neka zato prestanu riječi, a neka govore djela“*. U Svećeničkoj godini valja nam moliti, a još više nakon njezina završetka, za naše svećenike da budu pravi posrednici Božje Riječi u današnjem društvu: da sami najprije nastoje svoj život oblikovati po Božjoj riječi koju navješćuju, a onda i druge svojim primjerom i gorljivom riječju poticati da Bogu Objavitelju odgovore poslušnom i iskrenom vjerom.

Kristian STIPANOVIĆ

Dva važna djela o Gospi Sinjskoj

Fra Ivan Marković (1839.-1910.), čije se 100. obljetnici smrti ove godine spominjemo, ljubav prema Gospi pokazivao je ne samo životom, nego ju je potvrđivao i pisanom riječi te ju pretočio u knjige. One, doduše, nisu velike obujmom, ali ih resi ljubav kojom su pisane. Prva i njemu najdraža jest *Gospa Sinjska*, u koju je sazeo, možemo kazati, bit nauka o Mariji, a druga je *Sinj i njegovo slavlje 1887*. Vjernička javnost s ljubavlju ih je prihvatila obje, posebno *Gospu Sinjsku*.

NAJDRAŽA KNJIGA

Za Markovićevega života knjiga *Gospa Sinjska* doživjela je dva izdanja, a fra Stanko Petrov popravio ju je i g. 1921. te 1928. objavio nova izdanja.

Prvo izdanje napisano je ikavicom sa željom da "brez pričine i zanoveti, progovara duši hrvatskoga puka, komu je poglavito namijenjena", a posvetio ga je blagoj uspomeni fra Ante Marušića, rano preminulog profesora teologije od kojega se mnogo očekivalo. Objavljeno je u Zagrebu 1886., s dodatkom o andeoskoj kreposti, i tiskano u 2000 primjeraka u povodu 200. obljetnice donošenja Gospine svete prilike iz Rame u Sinj. Fra Ivanovom zaslugom u toj su prigodi tiskane velike slike i sličice Gospe Sinjske kao i medaljice, a objavljen je i *Vjenčić molitava Gospi*

Sinjskoj. To se smatra početkom "suvremenog širenja pobožnosti prema sinjskoj Majci".

Budući da je prvo izdanje *Gospe Sinjske* bilo brzo iscrpljeno, Marković je g. 1899. priredio drugo i posvetio ga fra Šimunu Milinoviću, dukljansko-barskom nadbiskupu, i tiskao u književnoj ijekavici. Pisao je jednostavno "jer je knjiga namijenjena ljudima svake ruke", tj. učenu i manje učenu Marijinu štovatelju. Iako je to izdanje doradio, izbacio je dodatak o andeoskoj kreposti i dodao novije Gospine milosti te četiri pjesme fra Petra Kneževića o Gospi Sinjskoj, knjiga je u biti ostala ista.

SVJEDOČANSTVO POBOŽNOSTI

Slavna i čudotvorna slika koja se u Sinju štuje, oko sebe širi nadu i pouzdanje, jer je Gospa majka i dika cijeloga našega roda. Njezinu majčinsku pomoć vjerni puk doživljava i svjedoči svojim molitvama, a još više nastoji je nasljeđovati u krepostima. Markovićevega ljubav prema Gospi i opis udijeljenih

milosti pojedincima po njezinu zagovoru doprinosili su širenju pobožnosti prema Gospi pa naglašava: "To je dalo povoda ovoj knjižici... da svoju harnost prama milostivoj Gospi Sinjskoj iskažemo, zatim na volju učinismo njezinim bogoljubnicima; a time opet, koliko je u maloj našoj snazi, njezinu čast i poštenje proslavimo."

Knjiga je pisana na temelju arhivskih podataka. Resi je lagan stil iz kojeg zrače velika ljubav i profinjena čuvstva prema bl. Djevici Mariji. Uz glavne povijesne datosti o svetoj prilici isprepleteni su i događaji iz povijesti Cetinske krajine. Pišući o milostima Gospe Sinjske, Marković je želio doznati što i kako doživljavaju vjernici, pa je pozvao župnike Cetinske krajine i susjedne Zagore da mu pošalju podatke o milostima, koje su vjernici dobili po Gospinu zagovoru. Brojne odgovore sabrao je i tiskao u drugom dijelu *Gospe Sinjske*, iz kojega se dobro vidi koliko je milosti Gospa udijelila mnogim vjernicima koji su joj se iskreno utjecali i vjerno je zanimali, proseći njezinu pomoć i zaštitu.

Koliko su knjigu drugi cijenili, ne može se usporediti s fra Ivanovom ljubavlju prema njoj: "*Ovom malom knjigom i ja sam hotio svoje slabo pero metnuti pod noge Marijine. Znam da ona nije napisana, kako bi se pristojalo; ali sam učinio što sam mogao i umio. Međutim, ja Sinjanin, na čast moje Gospe Sinjske, kažem, da ova moja mala knjiga, u kojoj nema ni znanja ni nauka, draža je duši i srcu mome, nego svi moji drugi književni radovi. I želim, da se tko sjeti poslije moje smrti, pa mi je metne uz prsi; te sa mnom da bude u grob postavljena.*" Te želje sjetio se fra S. Petrov

te mu je ispunio. S pravom tako možemo kazati za fra Ivana da je jedan od najvećih apostola sinjskoga svetišta, njegov duhovni stup na kojega se temeljima razvija i današnji duhovni rad.

NEZAOBILAZNO DJELO

Sinj je g. 1887. doživio nevideno slavljem 200. obljetnice pobjede nad osmanlijском vojskom 1715. Sinjani su s oduševljenjem slavili, a svečanosti su potrajale više dana. Cetinski puk pokazao je svu svoju ljubav prema Gospi, a sve je bilo uzorno, mirno i skladno. Osim što je slavljem bilo vjersko, ostalo je i znamenitim kulturnim događajem u povijesti Sinja i Cetinske krajine. "Ta se slava pretvorila u trijumf Čudotvorne Gospe Sinjske." U Markovićevu djelu *Sinj i njegovo slavlje 1887.* ostala je zapisana nezaboravna uspomena svih tih događanja, kojima je on bio jedan od organizatora. Opisao je, uz to, povijest Sinja i Gospe Sinjske, osobito dolazak njezina svetog lika i što on znači za Sinj i širu javnost. Stoga je djelo veoma vrijedno.

Fra Ivan je ljubio rodni Sinj i njegove ljude. Bio je "sa svakim ljubezan, svakomu pristupačan: i učenjak i prostak, svak je kod njega našao lijepu riječ i mudar savjet" (Petrov). On je ponosan što je "u Sinju draga Gospa odabrala sebi malo svetište...". Koliko ga je Sinj cijeno pokazao je i njegov veličanstveni sprovod, na koji se okupio čitav Sinj da isprati svoga dičnoga sina na groblje sa suzom na oku i s uvjerenjem da je toga dana dobio u nebu svoga zaštitnika. I dok se mnogi ljudi i događaji zaboravljaju fra Ivanovo se ime pamti.

Stjepan ČOVO

Svećenici - naši posvetitelji

U Svećeničkoj godini pozvani smo posebno moliti za svećenike, koji su postavljeni među nas da nas vode, poučavaju i posvećuju. Ova kratka razmatranja mogu nam dobro doći kao uvodi u radosna otajstva Gospine krunice.

1. ANĐELOV NAVJEŠTAJ

Nato Marija reče: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" I anđeo otiđe od nje.

(Lk 1, 38)

Anđeo Mariji prenosi Božju poruku, dovodi je u vezu s Bogom. Posvećivati neku osobu znači dovesti je u vezu s Bogom. To nitko ne može sam od sebe, vlastitim snagama. Bitni dio milosti svećeništva jest dar, zadatak uspostave te veze. To se ostvaruje u navještaju Božje riječi, u kojem nam njegovo svjetlo dolazi ususret. Ostvaruje se na osobito zgusnut način u sakramentima.

Dok razmatramo o Anđelovu navještaju, po Marijinu zagovoru molimo: da naši svećenici budu uvijek svjesni da su izabrani da budu poslužitelji posvećivanja, djelatnici Kristovih otajstava, "mostovi" susreta s njim, njegova posredovanja između Boga i ljudi i između ljudi i Boga.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

2. POHOĐENJE ELIZABETI

Tib dana usta Marija i pobiti u Gorje, u grad Judin. Uđe u Zabarijinu kuću i pozdravi Elizabetu.

(Lk 1, 39-40)

Marija donosi Elizabeti Isusa pod svojim srcem. Isus kaže da je navještaj Božjeg kraljevstva cilj njegova poslanja. Taj navještaj, ipak, nije jedino neki "govor", nego uključuje, istodobno, samo njegovo djelovanje. Znakovi, čudesa koja Isus čini pokazuju da Kraljevstvo dolazi kao prisutna stvarnost, koja se podudara sa samom njegovom osobom: riječ i znak su nerazdvojni.

Dok razmatramo o Marijinu pohodu Elizabeti, po Marijinu zagovoru molimo: da naši svećenici budu svjesni da predstavljaju Krista, poslana od Oca, njega

uprisutnjuju i nastavljaju njegovo poslanje, po "riječi" i "sakramentu".

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

3. ISUSOVO ROĐENJE

I dok su bili ondje, Mariji se navršilo vrijeme da rodi. I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jaslje jer za njih nije bilo mjesta u svratištu. (Lk 2, 6-7)

Iz ljubavi prema nama, Sin Božji u vremenu postaje čovjekom. Otajstvo smrti i uskrsnuća Kristova koji donosi spasenje ostvaruje se u Kristovu djelovanju po Crkvi, na osobit način u sakramentu euharistije, koja uprisutnjuje otkupiteljski žrtveni prinos Sina Božjega, u sakramentu pomirenja, u kojem se čovjek izbjavlja od smrti grijeha i vraća na novi život, i u svakom drugom sakramentskom činu posvećenja.

Dok razmatramo o Mariji kako rađa Isusa u Betlehemu, po njezinu zagovoru molimo za sve Kristove vjernike: da budu svjesni velikog dara koji svećenici predstavljaju za Crkvu i svijet te stoga zahvaljuju Bogu za njih i budu im blizu molitvom i potporom, osobito u teškoćama, kako bi uvijek bili svećenici po Božjem srcu.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

4. PRIKAZANJE U HRAMU

Kad se po Mojsijevu Zakonu navršije dani njihova čišćenja, poniješe Isusa u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu. (Lk 2, 22)

Isus dolazi na zemlju radi nas i radi našega spasenja. Želi biti s nama, živjeti u nama, darovati sebe samoga nama,

pokazati nam beskrajno Božje milosrđe i nježnost. Jedna je jedina žrtva ljubavi Kristove koja se uprisutnjuje, ostvaruje među nama i dopire do trona milosti, do Božje prisutnosti, obuhvaća čovječanstvo i ujedinjuje nas s Njim. A svećenik je pozvan biti poslužitelj toga velikog otajstva, u sakramentu i u životu.

Dok razmatramo o Mariji koja četrdeset dana nakon poroda Isusa prikazuje Ocu, po njezinu zagovoru molimo: da naši svećenici teže prema moralnom savršenstvu, jer ono mora resiti svako svećeničko srce, a i narod Božji očekuje od njih primjer vjere i svjedočanstva svetosti.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

5. NAŠAŠĆE U HRAMU

Nakon tri dana nadoše Isusa u Hramu gdje sjedi posred učiteljâ, sluša ih i pita. Svi koji ga slušahu bijahu zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim. (Lk 2, 46-47)

Svaki put kad se odlučujemo za grijeh - gubimo Isusa! Ispovjedaonica je mjesto u kojem se slavi sakrament pomirenja, ali također i mjesto u kojem svećenik mora češće "boraviti", kako bi vjernik mogao pronaći milosrđe, savjet i utjehu, osjetiti se ljubljenim i shvaćenim od Boga i iskusiti prisutnost Božjeg milosrđa, pored stvarne prisutnosti u euharistiji.

Dok razmatramo o Mariji kako treći dan nalazi Isusa u Hramu, po njezinu zagovoru molimo: da naši svećenici žive s radošću i ljubavlju liturgiju i bogoslužje, sve čine koje Uskrsnuli vrši u snazi Duha Svetoga u njima, s njima i po njima.

Očenaš, 10 Zdravomarija i Slavaocu...

KAJO

Srce velike ljubavi

Čim je Marija na velebni Božji plan o utjelovljenju Sina Božjega izrekla svoj "Neka mi bude", Duh Sveti ju je osjenio, nadnaravna svjetlost ju je obasjala i ona je duboko prignula glavu u znak poniznosti zbog uzvišene tajne koju pod svojim srcem nosi. Tà Mati je Sina Svevišnjega, nedokučivo uzvišena i proslavljena.

U srce je svoje primila Riječ, Srce vječne Ljubavi. S njime je bila jedno. Njime je disala, ljubila, živjela i djelovala.

Po srcu biće dolazi do svijesti o sebi. Srce je središte njegova djelovanja, osjećanja, muke, htijenja, ljubavi ili pak mržnje. "Korijeni čovjekova duha su u srcu najdublji, a njegovi otisci i tragovi najvidljiviji... U ni jednom dijelu tijela nije ljudska transcencija tako prisutna kao u njegovu srcu. Ona je u njemu kao zjenica u oku" (R. Brajčić, *Teologija Srca Isusova - GLE OVO SRCE*, Split, 1986., str. 86.).

U srcu se slijevaju razum i volja, mašta i osjećaji, sveukupno čovjekovo djelovanje, te je u srcu i po srcu osoba najbliža sebi. Ili, prema učenju Karla Rahnera, mjesto transcendentnog iskustva. I Isus nam se po Srcu svome objavio, i po Srcu nam izrazio svu Očevu ljubav. "Gle ovo Srce koje je ljude toliko ljubilo!" To Srce simbol je i izraz Očeve ljubavi, vidljivo mjesto njegove vidljive ljubavi. Srce je to uskrsnuloga, preo-

braženoga i proslavljenoga Krista, čija se ljubav *dan*as na nas slijeva i preobražava nas, ako joj se predamo.

U tom Srcu i s njime živjelo je i disalo Srce Marijino. S Kristovim Srcem ono je bilo *jedno*. Po njemu je oblikovano. Po njemu je usvojilo njegove kreposti: poniznosti, blagosti, krotkosti, mirotvorstva, ljubavi, opraštanja i smilovanja. Po njemu je raslo u visinu, zahvaćalo širinu i dubinu. Po tom Srcu bilo je kadro opraštati, ljubiti grešnike, imati smilovanja prema bijednicima i nevoljnicima.

Na Golgoti se pojavila i očitovala sva ljubav toga Srca. Ono nije iz svoje ljubavi odstranjivalo ubojice njezina Sina. Za njih se molilo, kao što je i Sin njezin molio: "Oče, oprosti im jer ne znaju što čine!" Marijino Srce nije reagiralo na Oca što joj je pustio Sina da toliko pati, da izdiše u smrtnim bolima. Ono se priklanjalo u svemu njegovoj svetoj volji, znajući da samo po svojoj osobnoj golemoj žrtvi može spasiti i otkupiti grešno čovječanstvo, po svojoj potpunoj ostavljenosti i zapuštenosti. Po svojoj potpunoj ostavljenosti pri izdisaju, iako je imao snagu izreći: "Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!"

Tijekom lipnja, dok častimo Srce Isusovo i Marijino, molimo ih da učine i naše srce po Srcu svome. Da u našim bijednim srcima proslave i svoja, očitujući uzvišenu ljubav koju imaju prema nama, pa da toj ljubavi povjerujemo, jer je uza nju vezano i naše vječno spasenje, koje možemo postići po tim Srcima. Po Mariji se Krist u nama rađa i oblikuje za *žrtvu*. Po njoj ga nosimo svijetu. Ona će nas, po Sinu, snagom Duha Svetoga, prvesti k Ocu.

s. Marija OD PRESVETOG SRCA

Majci nebeskoj

*Sve moje snove nedosanjane
sve želje neostvarene
i čežnje bremenite
i misli tvrde, kamenite...*

*Sva moja tiba nadanja,
uzaludna jadanja,
ustajanja i padanja,
sva bolna neshvaćanja...*

*Sve moje nemoći i nemire,
sve more i umore
utopi u more
svoje ljubavi, Majko nebeska!*

*U okrilju tvoga rajskog dodira
podari mi mira i odmora,
odmaknutu
od mora*

*ispraznih obećanja,
lažnih radovanja,
uzaludnih iščekivanja
i opasnih putovanja.*

*Majko Milosrđa, vodi me
sigurnom rukom
na valovima uzburkane vode
do mirne, spokojne luke
ljubavi tvoje i slobode!*

Vinka TOKIĆ BUROLO

Jedni za druge

Prijateljica mi gurne u ruke svešćić s pripomenom da pročitam. Riječ je o *Zajednici kršćanske ljubavi*. To je skup dobrih i plemenitih duša velika srca, kojima je cilj ostvariti bolji svijet, humaniji s moralnim vrijednostima, na temelju pravednosti u socijalnom i gospodarskom smislu.

A kako to postići?

Nemoguće vlastitim silama! Zato zajednica poduzima opću duhovnu obnovu, zajedničku molitvu presv. Srcu Isusovu i bezgrešnom Srcu Marijinu. Bore se svi udruženim snagama, ali ne silom oružja nego silom ljubavi i mira.

Što žele postići duhovnom obnovom?

Najprije, uočiti strašno stanje u kojemu živi naš hrvatski narod, stanje nastalo kao posljedica nepravdi. Zatim, poticanje na obnovu svih ljudi dobre volje, da se uključe i zajedničkim silama borer za dostojan život svakoga građanina naše domovine. Napokon, cilj je da kroz obraćenje živimo jedni za druge, jer, kako reče R. Foulerau, "ili ćemo početi živjeti jedni za druge ili ćemo nestati".

Duhovnu obnovu moguće je ostvariti molitvom i postom koji započinju odmah, neprestano traju i nikad ne prestaju, a onda trpljenjem i djelima milosrđa. Molit ćemo Gospinu krunicu, jer je ona najmoćnije oružje protiv svakog zla. Gospa je, naime, rekla u Fatimi kako nema zla koje se ne bi moglo pobijediti molitvom krunice. Sve svoje životne poteškoće prikazivat ćemo Srcu Isusovu!

Ana VRČEK

Međugorski ljetni raspored

Od 1. svibnja u Međugorju molitva krunice počinje u 18, a sv. misa u 19 sati. Klanjanje je srijedom i subotom u 22 sata, križni put na Križevcu petkom u 16 sati, a krunica na Podbrdu nedjeljom u 16 sati. (GMM)

Auksilijar za Europu

Auksilijar za Europu krenuo je 7. svibnja u Zagorje, u lipnju nastavlja put od Rijeke do Dubrovnika, sredinom lipnja odlazi u Crnu Goru i Bosnu i Hercegovinu, u srpnju je u Srbiji, Vojvodini i Slavoniji, a u prvoj polovici kolovoza dolazi u bjelovarsku biskupiju. Za trodnevnicu od 19. do 22. kolovoza i Dan hodočasničke Gospe naći će se u Svetišću u Maloj Subotici i nakon toga kružit će varaždinskom biskupijom. Brigu o Auksilijaru preuzimaju lokalni voditelji ili vezna osoba. (PS)

Iz svešta Majke Božje Bistričke

U Mariji Bistrici 17. travnja održana je duhovna obnova za pripadnike zajednice karmelskih mladih koje se okupljaju oko sestara karmelitanke BSI, a vodio je o. D. Tokić. Športaši i sportski djelatnici s područja zagrebačke nadbiskupije hodočastili su 3. svibnja u Mariju Bisticu, 8. svibnja hodočastili su kruničari Crkve u Hrvata, čime su obilježili spomendan Majke Božje Pompejske, rođendan bl. A. Stepinca i Majčin dan, a 16. svibnja hrvatski isusovci i slušatelji Radija Marije. (IKA)

Marijini legionari

U Sisku je 17. travnja u katedrali održan godišnji susret Marijinih legionara sisačkog područja, na kojemu je sudjelovao i biskup V. Košić. On je primio 11. svibnja vodstvo Marijine legije iz Kurije "Kraljice mučenika" i Kurije za mlade "Kraljica apostola" te pohvalio njihove aktivnosti. (IKA)

ZA DOMOVINU

U svetišću Majke Božje na Kamenitim vratima u Zagrebu svakog petka u 10 sati moli se krunica za hrvatski narod i Domovinu, a posebno za slobodu uhićenih branitelja.

Koncert U susret Mariji

U crkvi Sv. Marije na Dolcu u Zagrebu održan je 25. travnja proljetni koncert *U susret Mariji*. Djevojački zbor "Zlatne note" izveo je više djela sakralnog karaktera, te djela hrvatskih skladatelja uz pratnju R. Babića i pod ravnanjem prof. P. Fabinger-Orešković. (IKA)

Novi vitraji

Uz pomoć suradnika D. Pintarića, Vlatko Blažanović postavio je u Bogomolju 27. travnja, tri vitraja: zaštitnice Gospe Karmelske, sv. Liberana i sv. Antuna pustinjaka. Izradila ih je staklarska radionica *Staklorad* iz Tolise, a najvećim dijelom financirali braća Jakša i Milivoj Bilčić, na spomen pok. ocu Mati. (IKA)

Djeca oko Gospe u Voćinu

U Voćin je hodočastilo 1. svibnja oko dvije tisuće djece osnovnih škola. Jedinствeno dječje hodočašće u Hrvatskoj započelo je euharistijskim slavljem koje je predvodio J. Krpeljević, nakon kojega je održan vjeronaučni kviz znanja i natjecanje u sportskim igrama. (IKA)

Marija fest 2010.

8. Festival marijanskih pjesama *Marija fest 2010.* održat će se 26. rujna u Molvama, a cilj mu je promicanje kršćanskih duhovnih vrednota, potičući stva-

ranje novih autorskih marijanskih pjesama suvremenog izričaja. Više o tome na: www.marijafest.com

Hodočašće vojske i policije

6. hodočašće vojske i policije iz Požege i okolice održano je 30. travnja u proštenište Rođenja Marijina u Kutjevo, gdje je misno slavlje predvodio J. Krpeljević. (IKA)

Novi nosač zvuka

U povodu 10. obljetnice osnivanja, mornarička klapa "Sveti Juraj" (HRM) objavila je novi nosač zvuka pod nazivom "Gospo Velikog hrvatskog zavjeta" na kojem se nalazi 16 najpoznatijih pjesama posvećenih Gospi (Gospo Velikog zavjeta, Sred te se pećine, Ave Maria, Čuj nas Majko, Divici Mariji, O mila, Majko nebeska, Molitva žuljnih ruku, Majko Božja Bistrička, Majko riči tvoje blage, O Gospe Sinjska, Dajte mi sladak pjev, Kraljice svete krunice, Majko draga, Majko ljubeznjiva, O Marijo Majko, Zdravo Djevo). (IKA)

S Marijina Trsata

Na Trsatu su 2. svibnja otvoreni Trsatski Marijini dani. Gospi na Trsat hodočastili su 3. svibnja medicinsko osoblje, 4. svibnja vjeroučitelji, 5. svibnja bolesnici, 6. svibnja Franjevački svjetovni red, 7. svibnja redovnice, 8. svibnja Vojska Bezgrešne a proslavljen je i Majčin dan, 9. svibnja pomorci, Hrvatska ratna mornarica te Pomorska policija s biskupom J. Jezerincem. Na svetkovinu, 10. svibnja, mise su slavljene cijeloga dana, a procesiju s likom Gospe Trsatske i euharistijsko slavlje navačer predvodio je nadb. I. Devčić. Uoči Marijinih dana na Trsatu su predstavljene višejezične turističke monografije Marijin Trsat te obnovljena riznica Svetišta. Od 2. do 6. lipnja na Trsatu je na programu festival filmova s vjer-

skom tematikom. Najbolji dobiva nagradu *Trsatski bodočasnik*. (IKA)

Za obnovu crkve u Gori

U Sisku su 3. svibnja biskup V. Košić i potpredsjednik Vlade RH B. Pankretić potpisali ugovor o isplati 800 tisuća kuna za obnovu crkve Uznesenja Marijina u Gori. Riječ je o crkvi iz 11. st. koja je tijekom Domovinskog rata razrušena, a u tijeku je njezina obnova. (IKA)

Najljepše najljepšoj

Uz mjesec svibanj hvarski biskup S. Štambuk uputio je poruku vjernicima svoje biskupije u kojoj je izrazio želju da "i naša ljubav prema Gospi u ovomu proljetnomu mjesecu procvjeta. Pjesma u njezinu čast, krunica, lijepo druženje podno njezina kipa ili slike, nastojeći i druge potaknuti na tu izvrsnu pobožnost prema 'Kraljici svibnja'". Na kraju potiče mlade na molitvu Gospi kako bi u njoj prepoznali onu koja zna voditi "kroz bure i oluje mladenaštva". (IKA)

Nova monografija

U Dubrovniku je 11. svibnja predstavljena nova knjiga "Crkva i samostan svete Marije na Dančama". Riječ je o monografiji koja kroz različita područja prikazuje pet i pol stoljeća dugu povijest samostana i crkve utemeljene 5. prosinca 1457. Tu se kasnije formirala Družba sestara franjevki od Bezgrešnog začeca, a crkva je poznata i kao svetište pomoraca. (IKA)

Vojska i policija u Lurdu

Hrvatska vojska i policija od 18. do 25. svibnja sudjeluju 18. put na hodočašću vojski svijeta Gospi u Lurd koje se održava u svibnju već 52. godinu. Tim je povodom u Zagrebu 13. svibnja održan deseti sastanak visokog koordinacijskog tijela za pripremu i provedbu hodočašća. (IKA)

Čim čovjeku isperu mozak, od čovjeka ostane - gotovo ništa!

Pogrešno orijentiran: umjesto da ukloni zlo iz sebe, dopustio je zlu da ga ukloni - iz života.

Maske pokrivaju i otkrivaju istinu o - maskiranome.

Upravo su oni koji čvrsto zatvaraju vlastita vrata, najaktivniji u - otvaranju tuđih.

Treba odahnuti da bismo mogli - mirno izdahnuti.

Najdosljedniji striptiz je - mrtvačka lubanja.

Povijest trpi postolja, ali ne i - poprsja.

Zemlja je čovjeku samo iznajmljena, pa čemu krvave borbe oko - tuđeg vlasništva.

Svaka se oholost konačno uhvati u mišolovku - mrtvačkog sanduka.

Upravo tražeći sreću ondje gdje je nema, konačno se izgubi sloboda i snaga da se dohvati - pojas za spasavanje.

Snobovi su mali ljudi koji nespretno oponašaju - "velike".

Treba "prodrjeti kroz nebesa" da bismo se upravo ondje osposobili voljeti i - neprijatelje.

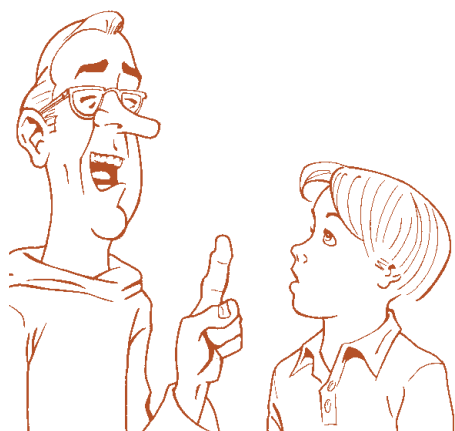
Potruđi se proniknuti svu ljepotu pametne jednostavnosti: postat ćeš - poželjan i voljen.

Radaonice su ujedno radost i strepnja: čim se pojavi život - počinje umiranje.

Odgađanje smrti ima svoje granice koje se ne mogu - preskočiti.

Nema mira među nama, ako ga nema u - nama.

Stanko RADIĆ

- Što ti je najdraže u školi?
- Kad dođe kraj školske godine, da ne moram više u nju ići!

ZEČEVA ŽELJA

Pitali nekog zeca:
- Koja ti je najveća želja?
- Rado bih naučio igrati šah! - kaže zec.
- Zašto baš šah?
- Da bih lakše pojeo lovca!

STAJANJE

U autobusu se mladić htio ustati i starijem čovjeku koji je tek ušao ustupiti mjesto, ali će mu na to starac:
- Sjedite Vi, sjedite! Nastajat ćete se i Vi na nogama kad ostarite!

RAZLIKA

- Koja je razlika između profesora i krčmara?
- Velika! Profesor se godinama trudi da iz bijednika isteše čovjeka, a krčmar za malo vremena iz čovjeka uspije napraviti bijednika!

Karl Rahner - SVETI SAT I SPOMEN NA MUKU - Na 72 stranice pisac pruža uvod u sveti sat i nakon toga razmatranja o svakodnevnom sedam riječi s križa napose s ilustracijama D. K. Kovačević i popratnim slovom s. Marije od Presv. Srca. - **Narudžbe:** Samostan sv. Klare, Ulica sv. Klare 1A, 21000 Split, www.e-symposion.net

Kod **KNJIŽNICE U PRAVI TRENUTAK** 31400 Đakovo, pp 51, tel./faks (031) 811-774, e-pošta: zirdum@upt.hr možete nabaviti:

B. Schlink - NADA U BEZNADNOM SVIJETU - Priručnik za molitelje - Knjiga sadrži lijepe i poticajne molitvene obrasce, u poeziji i prozi - 20 kn.

OBITELJSKI MOLITVENIK - Mnoge pobudne molitve za različite prigode u obiteljskom životu kao i sve druge tradicionalne molitve i kršćanske pjesme - 40 kn.

I. Zirdum - DEVETNICA U ČAST SV.

BENEDIKTA - Kroz 9 dana predložen kratki članak iz pravila sv. Benedikta, himan, litanije i molitva - 8 kn.

Župnik Arški - LJUBITE BOGA - 4 njegove homilije: ili sveti ili odbačeni, ljubav je kraljevski plašt, što je sve kadra Božja ljubav, zahvalnost Bogu - 10 kn.

H. Madinger - GOSPODINE, POMOZI MI MOLITI! - Pisac oduševljava čitatelja za iskrenu i pouzdanu molitvu - 15 kn.

J. Escrivá - SUSRET S KRISTOM - 3. izd. - Homilije u kojima potiče na usrdno saobraćanje s Kristom - 40 kn.

B. Schlink - NE OČAJAVAJ, ISUS JE UZ TEBE! - Spisateljica ide u susret vjerniku i potiče ga da ne klone u kušnjama, jer je Isus uvijek uz njega - 10 kn.

M. F. Kowalska - MILOSRDNI ISUSE, UZDAM SE U TEBE - Predstavlja izabranicu Božjeg milosrđa i razlaže pobožnost u čast Božjeg milosrđa - 10 kn.

DEVETNICA U ČAST SV. RIKARDA, Zaštitnika bolesnika - Kroz 9 dana nižu se misli iz svečevih spisa, molitava... - 5 kn.

Š. Kast - ŽIVOTNE KRIZE KAO ŽIVOTNE ŠANSE - Aktivno rješavanje životnih prekretnica - Psihološki pristup svima koji bi željeli iz kriznih životnih situacija izići što čvršći - 20 kn.

PUT U ŽIVOT - Molitvenik i obrednik - Prikladan za vjernike svih uzrasta, 480 str. - 50 kn.

MALI PUT U ŽIVOT - Obrasci vjere, molitve... - prikladan za mlade i starije - 6 kn.

P. Lubina - MARIJANSKA HRVATSKA - Gospina svetišta među Hrvatima - Monografija s fotografijama u boji. 608 str. - 450 kn.

M. Babić - U MARIJINOJ ŠKOLI - S Marijom kroz liturgiju - Misli za homilije - 40 kn.

R. Šutrin - VJERNI DJEVICI SLAVNOJ - Velikani duha i uma - 30 kn.

M. Crvenka - SVETOPISAMSKE ŽENE - Jedna po jedna žena opisana - 50 kn.

J. Šetka - HRVATSKA KRŠĆANSKA TERMINOLOGIJA - Kršćanski termini - 150 kn.

P. Lubina - MOJA KRUNICA - Kako moliti krunicu - Kratka povijest i uzorci - 25 kn.

P. Lubina - KRUNICA NAŠIH DANA - Suvremena razmatranja uz molitvu krunice - 40 kn.

P. Lubina - KRUNICA - ŽIVOTNA SUPUTNICA - Uzorci molitve Gospine krunice - 40 kn.

P. Lubina - BOGORODICI DJEVICI - Izabrane marijanske molitve I. tisućljeća - 40 kn.

P. Lubina - MAJCI MILOSRĐA - Izabrane mar. molitve između dvaju raskola - 40 kn.

P. Lubina - POMOĆNICI KRŠĆANA - Izabrane marijanske molitve novijeg doba - 40 kn.

P. Lubina - UZORU NAŠE NADE - Izabrane marijanske molitve našeg doba - 40 kn.

P. Lubina - BLAŽENOM ĆE ME ZVATI - Najpoznatije marijanske molitve - 30 kn.

P. Lubina - STOPAMA NAZARETSKE DJEVICE - Opis svetih mjesta s fotografijama - 50 kn.

M. Kirigin - S MARIJOM KROZ GODINU - Uz marijanske blagdanje i krunicu - 30 kn.

A. Bello - MARIJA, ŽENA NAŠIH DANA - 31. razmatranje o Gospi - 30 kn.

V. Glibotić - JEKA JEDNOGA VREMENA - Izbor uvodnih članaka iz "Marije" - 40 kn.

Fra Petar Knežević - GOSPIN PLAČ - 10 kn.

J. Šimunović - MI SADA I OVDJE - Na putu obnove naroda i domovine - 40 kn.

J. J. Šimunović - KAKO ŽIVJETI KRŠĆANSKI? - Razmišljanja o kršćanskom životu - 40 kn.

R. Sprung - ZATVOR BEZ ZIDOVA - Što se sve krije iza Jehovinih svjedoka - 20 kn.

M. Jurišić - CVIJEĆE ZA MARIJU - Razmatranja za mjesec svibanj - 30 kn.

M. Jurišić - S MAJKOM MILOSRDNOM - Svibanjska čitanja - Živo, kratko - 25 kn.

Narudžbe: "Marija", Trg G. Bulata 3, 21000 Split, tel. (021) 348-184.

Marko Čorić, Žeževica: Hvala ti, Majko Božja, na svim darovima koje si mi izmollila. Sebe i svoje najmilije stavljam pod tvoju zaštitu, uz dar; - **Jure Babačić, Podgreben:** Zahvaljujem Gospi od Loreta na svim milostima i njoj preporučujem svoju obitelj, osobito djecu, uz dar; - **Karmela Klisović, Šibenik:** Hvala Gospi na svemu! Njoj preporučujem sebe i svoju obitelj, osobito djecu, uz dar; - **Zdravka Žaja, Podgreben:** Gospi od Loreta zahvaljujem na svemu i njoj preporučujem sebe i sve svoje najmilije, uz dar; - **Jure Bogdan, Dolac:** Gospi od Loreta hvala na svemu! Nek i dalje bdije nada mnogom i mojoj obitelji, uz dar; - **Veronika Šošarić, Zagreb:** Gospe moja, na svemu ti hvala! Čuvaj i brani i dalje mene i moju djecu, uz dar; - **Marija Kolak, Berlin:** Gospi zahvaljujem na ljubavi i zaštiti mene i moje obitelji te joj preporučujem i dalje sebe i svoje najmilije, uz dar; - **Joza Marević Jelić, Staševica:** Zahvaljujem Gospi na svim milostima te joj preporučujem sebe i svoju obitelj, osobito sinove u Australiji i kćerku, uz dar; - **Dragica Jurinić, Záhovo:** Majci Božjoj zahvaljujem na isprošenim milostima i pod njezino okrilje stavljam sebe i svoje najdraže, uz dar; - **Marija Flegar, Cerovlje:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Budi i dalje dobra Majka meni i svim mojima, uz dar; - **Veronika Rakuljić, Bajnice:** Hvala Gospi na svim milostima! Neka bdije i nadalje nada mnogom i mojima, uz dar; - **Dragica Mateljak, Staševica:** Gospi zahvaljujem na svim milostima i preporučujem sebe i svoje mile i drage, uz dar; - **Ivona Raos, Makarska:** Hvala ti, Majko nebeska, na svim milostima! Bdi i dalje nada mnogom i svim mojima, uz dar; - **Ana i Ante Gelo, Berlin:** Gospi zahvaljujemo na svim milostima i pod njezino okrilje i dalje stavljam sebe i svoju djecu, uz dar; - **Olga Segon, Vrsar:** Gospi od Zečeva zahvaljujem na svim milostima i pod njezino okrilje stavljam sebe i svoje mile i drage, uz dar; - **Nevenska Bustruc, Staševica:** Nebeska Majko, na svemu ti hvala! Bdi i dalje nada mnogom i svim mojima, uz dar; - **Ilija Grgić, Železniki:** Nebeskoj Majci zahvaljujem za brojne milosti meni, supruci, djeci i unučadi te se preporučujem da nam isprosi duševno i tjelesno zdravlje, uz dar; - **Zahvalna baka Angela:** Zahvaljujem Gospi od Brze pomoći za uslišane molitve koje mi je iskazala kad sam ju zamolila za zaposlenje svog unuka Zdenka, kojega joj i dalje preporučujem, uz dar; - **Franciska Bešlić, Zaton kraj Nina:** Hvala ti, Majko Marijo, na svim milostima. Vodi i dalje mene i moju obitelj, uz dar; - **Kazimir Barukčić, Frankfurt:** Hvala ti, Bože, za svaki dar! Pomozi nam, da znamo živjeti ljubav i da s tvojom pomoći stignemo na cilj. Molimo zagovor naših Božjih ugodnika i blagoslov Božji za sve nas, da nas grije toplina ognjišta, da nam obitelj bude spas. Posebno molimo Majku Mariju, da nas čuva, pomaže i brani, da nas njezino Srce grije i svojom ljubavlju hrani, uz dar; - **Andela Herendić, Križevci:** Majko Božja, na svemu ti hvala! Pod tvoje okrilje stavljam i nadalje sebe i sve svoje mile i drage, uz dar.

MAJKO, I UNAPRIJED IH PRATI!

Spomen na sve moje drage pokojne iz obitelji

GRUBIŠIĆ I BUVA

Gospodine, budi im milostiv i dobrotiv te ih sa svetima i izabranima svojim uskrisi na život vječni!

*Milka Mikuš
(Dra za "Mariju")*

29. svibnja navršilo se pet godina otkako se Gospodar života svidjelo pozvati k sebi našega

fra MIJU CALETU

Dragi naš Mljo, dok te se rado sjećamo o godišnjici tvoga odlaska između nas, preporučujemo te s pouzdanjem i ljubavlju Gospodinu i nebeskoj Majci, neka te ona dovede u nebeske dvore!

*Braća i sestre s obiteljima
(Dar za "Mariju")*

19. lipnja navršava se 12 godina otkako je ovozemaljski život zamijenio drugim

MILJENKO BULJUBAŠIĆ

Dragi naš Milii! Lete danci kao sancii, a godišta kao ništa! Iako si već davno otišao između nas, tvoj dragi lik stalno je među nama. U vjeri da se život mijenja, a ne oduzima u nadi u ponovni susret -

*tvoji otac, supruga, djeca, brat i sestre s obiteljima
(Dar za "Mariju")*

MARA LJUBIČIĆ

(1988. - Runovići, 19. lipnja - 2010.)

Godine prolaze, a ti i dalje živiš u našim srcima, jer jedna je majka... Obljetnica tvoga odlaska između nas uvijek nas potakne da te se posebno spomenemo. Gospodin ti bio milostiv i udijelio ti svoj sveti mir!

*Tvoji sinovi i kćeri s obiteljima:
Branko, Anđelko, Pere, Mara, Manda i Mila te obitelj pok. Ike
(Dar za "Mariju")*

U spomen svojih dragih pokojnika šaljem za svetu misu za duše u čistilištu i dar za "Mariju"
Š. Matković, Osijek

Udijeli im, Gospodine, svoj sveti mir!

Za sve pokojne pretplatnike, dobročinitelje i čitatelje našeg lista, kao i za preminule članove obitelji pretplatnika lista "Marija", slavi se sv. misa svakoga prvog četvrtka u mjesecu u splitskome svetištu Gospe od Zdravlja.

Darovali su i tako omogućili siromašnijima primati "Mariju", po: - 10 kn: **Franjo Bratković**, Zagreb; **Anda Džimbeg**, Otok; **Jaka Džimbeg**, Otok; **Stjepan Klasić**, Dežanovac; **Tomica Lokingre**, Suhopolje; **Milka Vukorepa**, Šibenik; - 30 kn: **Viktorija Ežbegović**, Osijek; **Blanka Došen**, Jastrebarsko; **Katica Jagatić**, Krašić; **Mirjana Karlušić**, Cerna; **Marija Radman**, Zagreb; **Kata Stuparević**, Slavonski Dubočac; **Ankica Tvorek**, Staro Petrovo Selo; **Mara Lončarević**, Staro Petrovo Selo; **Zvonimir Posavac**, Osijek; **Verica Miličević**, Zvečanje; **Tonka Bezić ž. Ruža**, Grohote; **Marija Biloš**, Osijek; **Župni ured**, Markuševac; - 40 kn: **Jasenka Babić**, Zagreb; **Marija Brnas**, Kaštel Gomilica; - 50 kn: **Obitelj Čelant**, Klenovik.

MARIJA SVIMA OBILATO PLATILA!

RADIOPOSTALA
mmr
M E Đ U G O R J E

Jajce 87,8 Mhz
Mostar 100 Mhz
Banja Luka 107,8 Mhz
Hercegovina 101,5 Mhz
Lašvanska dolina 100 Mhz
Split, Južna Hrvatska 101,5 Mhz
Sarajevo i Srednja Bosna 96,1 Mhz
Bugojno, Uskoplje i okolica 101,8 Mhz
Sjeverozapadna Bosna, Jajce 108,7 Mhz
Žepče, Tuzla, Usora, Posavina 100,1 Mhz
Dolina Neretve i Južna Hercegovina 98,3 Mhz
Rama, Konjic, Sjeverna Hercegovina 104,7 Mhz
Zagreb, Lika, Bihać, Srednja Hrvatska 107,8 Mhz

U prigodi priređivanja materijala za tisak zna se dogoditi da neka imena ili podatke ispustimo ili krivo objavimo. Neki nisu naznačili svotu koju šalju, neki su izostavili ime pošiljatelja... Molimo da nam što prije javite naše propuste kako bismo ih na vrijeme ispravili. Hvala na razumijevanju!

Diomira Jurišić, Vrgada: Preporučujem Gospi sebe i svoju djecu s njihovim obiteljima, uz dar; - **Jelena Droljić Nevenova: Staševica:** Tebi, Gospe, preporučujem sebe i svoje najmilije, da nad nama bdiješ, uz dar; - **Ana Vrčec s čitateljicama, Zagreb:** Dobroj Majci preporučujemo sebe i svoje najdraže, da nas čuva i brani, uz dar; - **Slavka Matošin, Krčulj:** Gospe moja, u ruke tvoje stavljam sebe i sve svoje, uz dar; - **Zita Matcinc, Whyalla:** Majci nebeskoj preporučujem sebe i svoje najmilije, da nas čuva i brani, uz dar; - **Ana Kušurin, Staševica:** Preporučujem se Gospi, osobito za dobar uspjeh u školi, uz dar u njezinu čast; - **Božica Žgela, Appenzell:** Majko Marijo, ti znaeš najbolje sve moje nevolje! Pogledaj na mene i moju obitelj te nas sve upravi na pravi put, uz dar; - **Janja Ružek, Wendlingen:** Majko Božja, dok ti zahvaljujem na svim milostima koje si mi izmollila, tebi pod okrilje stavljam sebe i sve svoje, osobito djecu, uz dar; - **Jadranka Musulin ž. Jurina, Staševica:** Gospinoj zaštiti izručujem sebe i svoju obitelj, da nad nama i dalje bdije, uz dar; - **Nikola Mušić, Christuschurch:** Nebeskoj Majci pod okrilje stavljam sebe u dalekoj tuđini, da nada mnom bdije, uz dar; - **Anita Kasap, Zemunik:** Nebeskoj Majci pod okrilje stavljam sebe i sve svoje najmilije, da nas vodi i čuva, uz dar; - **Nada Goić, Zadar:** Gospi preporučujem sebe i svoju obitelj, da nam uvijek bude na pomoći, uz dar; - **Lorena Fuštin, Primošten:** Gospi od Loreta pod okrilje stavljam sebe i sve svoje najmilije, da nas čuva i brani od svih neprijatelja duše i tijela, uz dar; - **Tonka Klinac, Staševica:** Gospi preporučujem sebe i svoju obitelj te na njezinu čast šaljem mali dar; - **Jelka Borić, Brist:** Gospi preporučujem sebe i sve svoje, da nas čuva i nad nama i dalje bdije, uz dar; - **Marica Penava, Posušje:** Preporučujem Gospi svoju obitelj, da nad njom i dalje bdije, uz dar; - **Kristina Pavin, Podravska Moslavina:** Preporučujem Majci Božjoj svoju obitelj, svoje najmilije, za zdravlje i blagoslov, da nas i nadalje štiti i zagovara, uz dar; - **Anka Hoben, Vellberg:** Dobroj Majci preporučujem sebe i sve svome srcu bliske, da nas i unaprijed čuva i brani, uz dar; - **Smiljka Ravlić, Makarska:** Marijo, ljubljena Majko, Utočište naše, kao i dosad - tako i ubuduće, bdij nada mnom i svima kojima na našem životnom putu, uz dar.

MAJKO, POSLUŠAJ NAŠE VAPAJE!

MARIJA - vjerski list za Marijine štovateljce

Osnivač i izdavač: Provincijalat Franjevačke provincije presv. Otkupitelja, Split;

Urednik: fra Petar Lubina - Adresa izdavača, Uredništva i Uprave: Trg Gaje Bulata 3, 21000 Split; tel/faks (021) 348-184 ili tel.: 340-190; e-mail: petar.lubina@st.f.com.hr.

List izlazi svakog mjeseca, osim u kolovozu i rujnu. - Cijena: pojedinačni broj 7 kn; godišnja pretplata 70 kn; za inozemstvo 15 eura ili 18 USD ili odgovarajući iznos u drugoj valuti - običnom poštom.

Zračnom poštom: Amerika i Kanada 25 USD i Australija 35 AUD. Na više od 10 primjeraka, 10 % popusta. - Naš račun: ("Marija" - Split) 2330003-3200726444 poziv na broj 40139576001 Splitska banka, SG Group; devizni račun: SG Splitska banka, 40139576026 EUR; IBAN HR 76 2330 0033 2007 2644 4; SWIFT: SOGE HR 22; - Tisak: "Slobodna Dalmacija" d. d. - Split.

Marica Dorić (+27. II. 2010. - Ivanovci); - **Nikola Jelinčić**, brat don Josipov (27. III. 2010. u 79. g. - Postira); - **Fra Elekt Švogor**, OFM (+6. IV. 2010. u 78. g. - Rijeka, Trsat); - **Viktor Zorko** (+6. IV. 2010. u 80. g. - Slavonski Brod); - **Juraj Eterović Šale** (+8. IV. 2010. u 81. g. - Split-Bol-Gornji Humac); - **Ivo Ribarević p. Roka** (+12. IV. 2010. u 59. g. - Baška Voda); - **Darinka Topić r. Beroš** (+13. III. 2010. u 86. g. - Baška Voda); - **Č. s. Elizabeta Nedić**, ŠSF (+18. IV. 2010. u 85. g. - Livno); - **Ante Šolić p. Petra**, brat č. s. Edite (+19. IV. 2010. u 54. g. - Brštanovo); - **O. Josip Mrkonjić**, OP (+20. IV. 2010. u 78. g. - Zagreb); - **Vlade Matulić-Halaburić**, otac don Tončijev (+20. IV. 2010. - Postira); - **Andelka Nasić** (+21. IV. 2010. - Karakašica, Sinj); - **Vlč. Antun Korpar** (+21. IV. 2010. u 65. g. - Zagreb); - **Pera Gaurina** (+23. IV. 2010. u 83. g. - Galvice, Sinj); - **Pera Vugdelija** (+23. IV. 2010. u 71. g. - Otok); - **Kaja Pereković** (+24. IV. 2010. - Zagreb); - **Pavica Gugić** (+24. IV. 2010. u 86. g. - Sinj); - **Vlč. Petar Čalić** (+24. IV. 2010. - Offenbach-Granešina); - **Velka Tkalić**, majka č. s. Berislave (+25. IV. 2010. - Lišane); - **Bosiljka Delić** (+25. IV. 2010. - Imotski); - **Vlado Bago Merle** (+25. IV. 2010. - Imotski); - **Ivan Ančić** (+26. IV. 2010. - Turjaci); - **Ana Filipović** (+26. IV. 2010. - Tuzla); - **Stanko Bečko** (+27. IV. 2010. - Udovičići, Otok); - **Libuša-Marija Tir** (+27. III. 2010. u 64. g. - Zagreb-Makarska); - **Ivan Malenica Čičak**, brat s. Antonele (+27. IV. 2010. u 46. g. - Ogorje); - **Ivka Mijić ud. Stipe** (+27. IV. 2010. u 73. g. - Sinj); - **Nikola Barišić p. Bartula** (+28. III. 2010. u 88. g. - Makarska); - **Nazario Klarić** (+28. III. 2010. u 75. g. - Makarska); - **Danijel Tomasović** (+30. III. 2010. u 77. g. - Makarska); - **Antiša Beroš Bumbalov** (+1. IV. 2010. u 61. g. - Makarska); - **Nedjeljka Galov**, majka don Ljubomirova (+1. V. 2010. u 82. g. - Badžula-Mlinište, Vidonje); - **Marko Bilokapić** (+2. V. 2010. u 85. g. - Udovičići, Otok); - **Ante Mateljan**, brat č. s. Lenarde (+2. V. 2010. u 76. g. - Košute, Trilj); - **Luka Kukavica p. Marijana** (+2. V. 2010. - Imotski); - **Ante Radić p. Stipe** (+4. IV. 2010. u 79. g. - Bast); - **Jure Norac Kevo** (+7. V. 2010. u 70. g. - Otok); - **Ana Ljubičić Carulja** (+7. V. 2010. - Runovići); - **Iva Vrančić** (+10. V. 2010. - Brnaze, Sinj); - **Dr. don Anto Šarić** (+12. V. 2010. u 61. g. - Sarajevo-Bistrica); - **Andrija Šakić** (+13. V. 2010. u 4. g. - Studenci); - **Ruža Jukić Čaušević** (+14. V. 2010. - Runovići); - **Ana Poljak** (+15. V. 2010. - Sinj).

OBDARI IH, GOSPODINE, ŽIVOTOM VJEČNIM!

S A D R Ž A J

Kao tople sunčane zrake (Urednik)	201
Postupno otkrivanje Božjeg lica (Benedikt XVI.)	204
U punu zajedništvu srdaca (I. Brodžić)	206
Pohiti biti dobra vijest (S. Jerčić)	208
Trud se isplatio (N. Andrić-Novinc)	211
Sveto je ime njegovo... (D. Runje)	212
Bogorodica u djelima Germana Carigradskog (dar-ko)	214
Hvaljen, ali i osporavan pjesnik (D. Marković)	216
Je li ljubav žrtva? (D. De Micheli Vitturi)	218
Kao u nazaretskoj sredini...(K. Jolić)	220
Skup koji će Lika pamtit (P. Lubina)	222
Kako si mogla (R. T)	224
Službenik riječi Božje (K. Stipanović)	226
Dva važna djela o Gospi Sinjskoj (S. Čovo)	228
Svećenici - naši posvetitelji (Kajo)	230
Srce velike ljubavi (S. Marija)	232

OVAJ BROJ "MARIJE" POTPISAN JE ZA TISAK 18. SVIBNJA 2010.

ZAPREŠIĆ

Marija, Kraljica Apostola

Zaprešićko naselje resi nova crkva Marije, Kraljice apostola s pastoralnim centrom do nje. Jednostavnih je oblika, bez većih izbočina i oblina, primjer idealna spoja jednostavnosti i funkcionalnosti gradnje. Ispred pročelja, pred kojim je natrkivo predvorje trokutasta zabata na stupovima, diže se 27 m visok zvonik na betonskim stupovima koji se prema vrhu suzuje.

Odredbom zagrebačkoga Duhovnog stola 3. studenoga 1995. u Zaprešiću je osnovana župa Marije, Kraljice Apostola i predana na upravljanje družbi svećenika palotinaca. Župljani su se u početku okupljali na bogoslužje u javnom skloništu u ulici A. Šenoe, i odmah se dali na posao oko izgradnje crkve i pastoralnog centra. Ubrzo je prikupljena potrebna dokumentacija i određena lokacija. Organizirana je g. 1997. i likovna kolonija, a prodajom djela na njoj nastalih pribavljana su sredstva za gradnju crkve.

Zaprešićka Gospina crkva podignuta je prema idejnom nacrtu župnika Mije Šibonjića, koji je doradio projektni ured "LT" iz Zagreba. Projekti su već g. 1997. bili dogotovljeni, a izgradnja pastoralnog centra započela je u jesen

g. 1998., da bi bio otvoren već 2000. godine. Pravokutna je oblika (15 x 30 m) sa četverostrešnim krovštem, a građevinske radove na njemu izvodila je tvrtka "Tempo".

Kamen temeljac za novu crkvu i spomen ploču o tome, koja će biti postavljena u crkvu, blagoslovio je 14. svibnja 2001. biskup Josip Mrzljak. On je u toj prigodi predvodio i misno slavlje na temeljima nove crkve te u njezin kamen temeljac položio povelju o gradnji. Crkvu je gradila tvrtka "Kamengrad" iz Zagreba, a zaprema 600 m četvornih. U dnu ima pjevalište, prozori su joj urešeni vitrajima, a strop joj je zapravo daskom obložen krov.

Tlocrtno crkva ima gabarit središnjeg prostora veličine 25 x 24 m, s bočno dodanim prostorima za oltar veličine 12 x 4 m, te sakristijom i zimskom kapelom veličine 12,60 x 4 m. Na prostorima iznad sakristije, zimske kapele i ulaza galerija je u koju se uspinje drvenim stubama. Ulaz s vanjskim stubama i rampom natkriven je kosim krovom, a tu su spremište, kotlovnica i agregat. Toranj je izveden kao "cijev" sa šest stupova i horizontalnim serklažima. Oltar je u obliku trokrilna stola, a plohu iza njega resi moderna pala s likom Kraljice apostola (200 x 450 cm) koja se uzdiže ponad zaprešićke crkve i naroda Božjega. Nad njima je veliki krug sa simbolom Duha Svetoga u liku golubice, ulje na platnu akad. slikara Ante Žaje. S južne, zapadne i sjeverne strane u transparentnu ogradu interpoliran je križni put. Crkvu je 7. svibnja 2005. posvetio kardinal Josip Bozanić.

NASLOVNA SLIKA: Gospa s Djetetom (s. Zdravka Milić)

SLIKA NA OMOTU: Crkva Marije, Kraljice apostola u Zaprešiću (foto: Ignac Munjko)

